

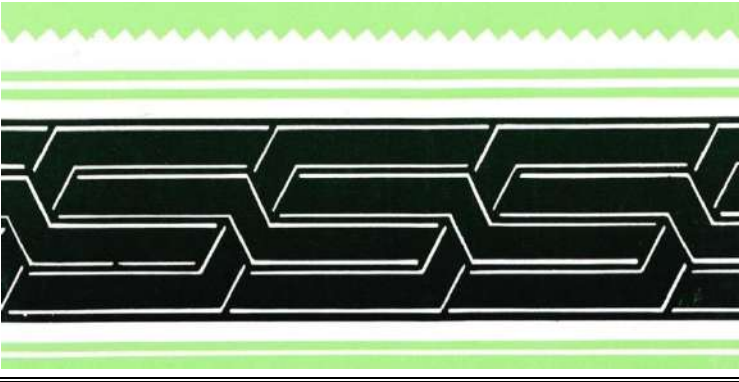
Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Müttakî ve Muhlâs kullar da,
Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
“vesîle”
ararlar mı?

Y A Z A N

A.Celâleddin Karakılıç

2014

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Müttakî ve Muhlâs kullar da,
Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
“vesîle”
ararlar mı?

Y A Z A N

A.Celâleddin Karakılıç

2014

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Besmele, Hamdele, Salvele

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. لَا الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ. لَا مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ. ط اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ. ط
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ. صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ لَا غَیْرَ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ.
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدٰیْنَا لِلْاِیْمَانِ وَالْاِسْلَامِ. وَاللّٰهُ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ.
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادِهِ الَّذِیْنَ اصْطَفٰی.
اَلصَّلٰوَةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِاِحْسَانٍ
اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ.

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

Bütün âlemlerin Rabb'i, Rahmân ve Rahîm, Din Günü'nün sâhibi olan Allâh'a hamd olsun. Yâ Rabb, biz Yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizleri doğru yola hidâyet eyle. O kendilerine ni'met verdiklerinin yoluna ilet. Gazâba uğrayanlarinkine ve sapıklarinkine değil.

Bizi, îmân'a ve (fitrat dîni olan) İslâm'a hidâyet eden Allâh'a hamd olsun. Allâh, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir.

Hamd olsun Allâh'a ve selâm olsun O'nun beğenip seçtiği (kendisinde hayır görüp doğru yola iletlediği) kullarına.

Salât ve selâm, Rasûl'ümüz Hazreti Muhammed üzerine, tayyib ve tâhir olan Âl ve Ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile Âl ve Ashâb'ına tâbi' olanların üzerine olsun. Âmîn.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesile ararlar mı?

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

**“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hıkmitle değil)
ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi
bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl
sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler),
diye yarattım”.**¹

¹ -Zâriyât, 56.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Müttakî ve Muhlâs kullar da,
Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
“vesîle” ararlar mı?

Vesîle: Lügatde sebep, vâsıta, bahâne demektir. Çoğulu vesâil'dir. Şer'an vesîle ise, Cenâb-ı Hakk'ın rızâsını kazanmaya, Cenâb-ı Hakk'a ma'nen yaklaştırmaya sebep olan herhangi güzel bir ameli yapmaktır.

Tevevül ise: Bir şey'e sarılmak, bir şey'i, bir maksâdı elde etmek için bir şey'i vesîle yapmaktır.

Bunun için Allâhü Teâlâ'nın **Müttakî** ve **Muhlâs** kulları da, **daha yüksek derecelere** ulaşabilmek için ba'zı ibâdet ve duâlarını ziyâdesi ile yapmaya çalışarak Yüce Rabb'lerinin rızâsını ve sevgisini kazanmaya çalışırlar ki *-her türlü bid'at hallerinden uzak olarak-* Ehl-i Sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre yapılan bu şekildeki kulluklar, takdîre şâyân olup meşrû'dur.²

Fetih Sûresi'nin aşağıdaki iki ve üçüncü âyet-i kerîme'lerinin hükmüne göre, Rasûlü'llâh *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in geçmiş ve gelecek günahlarının bağışlanmış olması kesin bir ifâde ile kendisine bildirilmiş olduğu halde, O yine hem ümmetlerine örnek olmak, hem de Rabb'ine çok şükr eden bir kul olmak maksâdı ile yapmış olduğu ibâdet ve duâları da, bu konunun açık bir delîlidir.

² -**Müttakî:** İlmî ile âmil, takvâ sıfatlarına sâhib, günahlardan sakınan, çekinen, Rabb'ine âşık samîmî Mü'min ve Müslümân

Muhlâs: İhlâslı, hâlis, temiz, samîmî ve doğru kimse, ilmî ile amel eden samîmî müslümân

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا. وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا.

“Geçmiş ve gelecek günâhını Allâh'ın bağışlaması, senin
üzerindeki ni'metini tamamlaması ve seni doğru yola
iletmesi içindir”.

“Ve Allâh'ın sana, çok şerefli bir muzafferiyetle
yardım etmesi içindir”.³

✽

Nasr sûresi'nin **Tesbîh, Tahmîd, İstiğfâr** ve **Tevbe**'yi emr
eden “ **Rabb'ini**: فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ط إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ”
hamd ile tesbîh (ve tenzîh) et. **O'nun mağfiretini iste,**
Şübhesiz ki O, tevbeleri en çok kabûl edendir”⁴ âyet-i
kerîmesi nâzil olunca, Hazreti Muhammed *salla'llâhü aleyhi*
ve sellem, -kendisi bir **ismet** sâhibi (*günahlardan korunmuş*)
bir Peygamber olmasına rağmen- ömrünün sonuna yaklaşan
Müslümân'lara bir imtisal numûnesi olmak üzere aşağıdaki
duâ ve istiğfârı yapmış ve bunu çokca zikr eder olmuştur.
Niçin böyle yaptığını soranlara da **"Rabb'ime çok şükr eden
bir kul olmayayım mı"** cevâbını vermişdir ki bu da bize, tevbe
ve istiğfârın, Cenâb-ı Hakk'ın rızâsını ve muhabbetini
kazanmak için ba'zı şey'leri vesîle yapmanın, ne kadar önemli
olduğunu ifâde etmektedir.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

“**Sübhâne'llâhi ve bi-hamdihî estağfiru'llâhe ve etübü
ileyh**”.

³ -Fetih, 2-3.

⁴ -Nasr, 3.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“*Yâ Rabb, Seni tesbîh ve tenzîh eder, Sana hamd eder, Senden mağfîret diler ve Sana tevbe ederim. İlâhî beni efvet*”.

Kezâ, “*إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ*.”

hem çok tevbe edenleri sever ve hem de çok temizlenenleri sever⁵ âyet-i kerîme'si de, aynı hakikati ifâde eder

Bunun için, Allâhü Teâlâ'nın **Müttakî** ve **Muhlâs** kulları da, **daha yüksek derecelere** erişebilmek için farz, vâcib ve sünnetlerin dışında, ifrât hâlinden (*aşırılık halinden*) uzak olarak, *-kuşluk ve teheccüd namazı kılmak, nâfile namaz kılmak, Âşûra günü ile berâber ondan bir gün evvel veyâ bir gün sonra olmak üzere iki gün oruç tutmak ki aynı zamanda sünnetdir, Eyyâm-i Biyz denilen her ayın onüç, ondört ve onbeşinci günlerinde oruç tutmak, Zü'l-hicce ayının başından dokuzuncu gününe kadar oruç tutmak, Pazartesi ve perşembe günlerinde oruç tutmak, Ramazan ayından sonraki Şevvâl ayında haftada iki gün olmak üzere ayrı ayrı günlerde altı gün oruç tutmak, sadaka vermek, insanlar, hayvanlar ve diğer canlılar için hayırlı hizmetlerde bulunmak, Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehiyelerini hatırlatarak iyiliği emr edip kötülükten vaz geçirmeye çalışmak, farz ve vâcib'lerin dışında bir kısım güzel ve hayırlı amelleri Allâh rızâsı için yapmak ve Kur'ân-ı Kerîm okumak gibi vesîleler ile de-* bir takım ibâdet ve kulluklar yapmaya çalışırlar ki şu âyet-i kerîme'ler ve hadîs-i şerîf'ler bunun açık bir ifâdesidir:

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۚ

“Rabb'inin huzurunda durup (yaptıklarının hesabını vermekden) korkan kimseler için iki Cennet vardır”.⁶

⁵ -Bakara, 222.

⁶ -Rahmân, 46.

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ج

“**(O) iki (Cennet) den başka iki Cennet daha vardır**”.⁷

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ. فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ
الْمَأْوَىٰ.

“**Amma, kim Rabb’inin makamından korkdu, nefsinin
hevâ (ve heves) inden alkoyduysa,**

“**işte muhakkak ki o cennet onun varacağı yerin tâ
kendisidir**”.⁸

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ.
جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

“**Îmân edib de güzel güzel amel (ve hareket) de
bulunanlar, hiç şüphesiz yaratılanların en hayırlısıdır**”.

“**Onların Rabb’leri nezdinde mükâfâtı altlarında
ırmaklar akmakta olan Adn cennetleridir. Hepsi de
içlerinde ebedî, dâimî kalıcıdırlar. Allâh bunlardan hoşnûd
olmuştur, bunlar da O’ndan hoşnûd olmuşlardır. İşte bu
(mutluluk), Rabb’inden korkanlara mahsusdur**”.⁹

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ.

“**(O müttakî’ler), kendilerine rızık olarak verdiğimiz
şey’lerden (farz, vâcib ve sünnet’in dışında, nâfile olarak da)
Allâh yolunda sarf ederler**”.¹⁰

⁷ -Rahmân, 62.

⁸ -Nâziât, 40-41.

⁹ -Beyyine, 7-8.

¹⁰ -Bakara, 3.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

تَسْحَابِي جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ. فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ.

“Bizim âyetlerimize hakkıyla î mân eden kimseler, öyle takvâ sâhibi kimselerdir ki gece namaz kıılıb duâ etmek için) **yanları yataklarından uzaklaşır, korku ve ümîd ile Rabb’lerine duâ ederler. Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden de (hayra) sarf ederler**”.

“Artık onlar için, işlemekte olduklarına bir mükâfât olarak, gözlerin aydın olacağı (ni’metlerden) neler gizlenmiş bulunduğunu kimse bilmez”.¹¹

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ وَعِزَّةٍ غَرَضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ لَا
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ لَا.

“Rabb’inizin mağfiretine ve takvâ sâhibi Müttakî’ler için hazırlanmış olan Cennet’e -ki eni göklerle yer (kadardır)- koşuşun, (yarış yapın)”.¹²

“Ben sâlih kullarım için hiç bir gözün görmediği, hiç bir kulağın işitmediği ve hiç bir beşer kalbinin hatırlayamacağı şey’ler hazırladım”.¹³

“Orucuların en fazîletlisi, Ramazan ayı orucundan sonra, Şehrü’llâh olan Muharrem orucudur. Namazın en fazîletlisi de, farz olanlardan sonra, gece namazıdır”.¹⁴

¹¹ - Secde, 16-17.

¹² - Âl-i İmrân, 133.

¹³ -Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,C.2.ss.705.Hasan Basri Çantay.(Ebû Hurayra r.a. Müslim)

¹⁴ -Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,C.2.ss.705. Hasan Basri Çantay. (Ebû Hurayra r.a. Müslim).

Vesîle'nin yapılmasını **tavsîye eden âyet-i kerîme**

İşte, böyle yüksek dereceleri elde etmek isteyenler için, bu şekildeki ibâdetlerin ve kullukların yapılmasını gerektiren bir **vesîle**'nin yapılmasını ve aranmasını ifâde eden âyet-i kerîme'de, şöyle buyurulmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

“**Ey îmân edenler, Allâh'dan korkun, O'na yaklaşmaya vesîle arayın** ve **O'nun yolunda savaşın ki kurtuluşa eresiniz**”.¹⁵

Ya'nî, “**Ey îmân edenler, Allâh'dan korkun**, (fitne, fesâd, katil, sirket gibi şey'leri yapmayın. Fitne, fesâd, şirk, küfür ve nifâk erbâbı kimseler gibi olmayın), **O'na yaklaşmaya**, (O'nun rızasını, lütûf ve ihsânını kazanmaya) **vesîle arayın**; (bir yol arayın, boş durmayın, ben de îmân sâhibi müttakî bir Müslüman'ım deyip de bir kenara çekilmeyin; münâsib sebebler arayarak ve güzel güzel ameller yaparak ilâhî muhabbeti kazanmaya çalışın ve ma'siyetlerden sakının; bir günah işlediğiniz zaman da hemen O'na tevbe edip mağfîret dileyin) ve **O'nun yolunda**, (i'lâ-i kelimetü'llâh yolunda: *İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yayma yolunda*) **savaşın**, (mücâdele ve mucâhede edin; O'nun gizli ve açık düşmanları ile muhârebe etmekten geri durmayın) **ki** (Dîn-i ilâhî'nin, Dîn-i Tevhîd'in yükselmesi tecelli etsin de) **kurtuluşa eresiniz**, (felâh bulup muradınıza eresiniz)”

¹⁵ -Mâide, 35.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“Takvâ’yı, yalnız fenalık yapmamaktan ve ondan mücerred kaçınmaktan ıbâret menfi bir haslet sanmayın. Tam ma’nâsı ile Allâh’dan ittikâ ediniz (*korkunuz*) da Allâhü Teâlâ’nın vikâyesine (*korumasına*) girmek, mağfiretine ve rahmetine vâsıl olmak için en münâsib sebeplere teşebbüs ederek **ilâhî muhabbeti** kazandıracak güzel ameller de yapmaya çalışın”.

“Şunu da iyi biliniz ki Âdem *aleyhi’s-selâm*’ın müttakî olan oğlu kendisini öldürmek isteyen kardeşine el uzatmak istemedi de yalnız nasihat ile iktifâ etdi. Fakat onun bu nasihatı kendisini öldürülmekten kurtarmaya kâfi gelmedi. Bunun için seyyiâtten (*günahlardan*) kaçınmakla iktifâ etmeyip tam ma’nâsı ile ittikâ ediniz de (*kendinizi her cihetden korumaya çalışınız da*) Allâhü Teâlâ’nın vikâyesine (*korumasına*), mağfiretine, rahmetine ermek için (**O’na yaklaşmaya vesîle arayın**) *وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ*) âyet-i kerîme’sine göre, Allâh’a vesîle de talep edin ve sebeplere de yapışın, Allâh’ın emir ve nehiyelerini yerine getirmeye çalışın. Her fırsatta kendi gönlünüz ve hür arzûnuz ile farzların ve vâciblerin dışında da isteyerek, yalvararak güzel güzel işler yaparak kendinizi Yüce Rabb’inize sevdirmeye çalışın. (**O’nun yolunda savaşın**) *وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ*) âyet-i kerîme’sine göre de, Allâh yolunda, Din-i İslâm uğrunda, Sırât-ı müstekîm üzerinde her türlü gücünüzü sarf ederek mücâhede ve mücâdele edin. Her türlü zorluklara göğüs gererek Hakk düşmanlarını yenmeye çalışın”.

“Bu esâslara binâen **îmân**, ittikâ ile (*Allâh korkusu ile*) kemâle erer; **ittikâ**, ibtiğâ-i vesîle ile (*O’na yaklaşmaya vesîle aramak ile*) olgunlaşır; **ibtiğâ-i vesîle** de, fi sebili’llâh (*Allâh yolunda*) mücâhede ve mücâdele ile kemâle erer”.

“Bunun için bu üç emri yerine getirmeye çalışınız ki (لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ: **kurtuluşa eresiniz**) âyet-i kerîme'sine göre de, felâh bulmayı ümîd edesiniz”.¹⁶

“Müttakî Mü'min'ler, korktuklarından emîn, umduklarına nâil olmak için şu üç şey'e ihtimâm göstermelidirler ki o da, Allâh'a ittikâ, rızasına yol aramak, fî sebîli'llâh mücâhede ve mücâdele etmektir”.¹⁷ Çünkü İslâm'da, “**fi sebîli'llâh**” bir mücâdele ve mücâhedenin gâyesi, “**i'lâ-i kelimetü'llâh'dır; ya'nî, İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni şânına lâyük bir şekilde yüceltip yayma**” dır.

Müttakî bir Müslümân, hiçbir zaman boş durmaz. Üzerine farz, vâcib, sünnet olan görevlerini yaptıktan sonra da kulluk yarışında bulunarak Rabb'inin rızâsını, muhabbetini, Cennet'ini kazanmaya ve Cehennem'inden kurtuluşa **vesîleler** arayarak onları kendi gönül rızâsı ile yapmaya çalışır. Bunları yaptıktan sonra da *-kulluğunun kabulü için-* yüce Rabb'ine duâ ve niyâzda bulunmaya yönelir. Çünkü Ehl-i İslâm'ın, namaz arkasında ve yaptığı hayırlı bir işin sonunda, duâ ve niyâzda bulunması sünnet olduğu gibi¹⁸, Ka'be-i muazzama'nın inşâsını bitiren İbrâhim *aleyhi's-selâm*'ın, “ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ

أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. **Ey Rabb'imiz, bizden şu hizmetimizi kabul buyur. Şübhesiz ki hakkıyla işiten ve kemâliyle bilen ancak Sensin Sen**”¹⁹ ve “ وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.”

¹⁶ -Hak Dîni Kur'ân Dili Tüekçe Tefsîr,C.3.ss.1669. Elmalılı M.H. Yazır.

¹⁷ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân,C.3.ss.1212. Mehmed Vehbi.

¹⁸ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân,C.15.ss.6493. Mehmed Vehbi.

¹⁹ -Bakara, 127 (127-128-129).

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Ey Rabb'imiz, tevbemizi kabul et. Çünkü Sen, tevbeleri en çok kabul eden ve (mü'minleri) hakkıyla esirgeyensin"²⁰ şeklindeki duâsı da, bunun en açık bir delilidir.

Kezâ, şu âyet-i kerîme'ler de, yapılan bir işin sonunda duâ ve niyâzda bulunmanın müstehâb olduğunun ayrı birer delilidirler.

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ لِوَالِي رَبِّكَ فَارْعَبْ.

“O halde boş kaldın mı hemen (Rabb'ine kulluk için) **yorul**, (O'na ilticâ ederek O'nun rızâsını kazanmaya vesîle ara; O'ndan başka hiçbir kimseyi ve hiçbir şey'i **vesîle** edinme. *Yâ Rabb, biz Yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz-*” esâsından da hiçbir zaman ayrılma. Çünkü her istediğini vermeye muktedir olan ancak Rabb'in Teâlâ'dır). (Bunun için bir vazifeni bitirdin mi hemen çalış ve diğer vazifeni yapmaya gayret et, boş durma. Meselâ, farz olan bir namazı kılınca sünnet ve nâfile olan namazları kılmaya başla; cihad gibi bir vazifeyi îfâ etmiş olunca da Rabb'ine ibâdete devam et ve gelecek için lâzım olan şey'leri tedârik etmeye gayret sarf et. Hem kendi

Bu üç âyet-i kerîme'nin tamâmının mealleri şöyledir:

“Hani İbrâhim o Beytin temellerini (dívarlarını) İsmâîl ile birlikte, yükseltiyordu (da ikisi de şöyle duâ etmişlerdi): **Ey Rabb'imiz, bizden şu hizmetimizi kabul buyur. Şübhesiz ki hakkıyla işiten ve kemâliyle bilen ancak Sensin Sen**”.

“**Ey Rabb'imiz, bizi Sana teslimiyetde sâbit kıl. Soyumuzdan da yalnız Sana boyun eğen Müslüman bir ümmet (yetiştir), bize ibâdet edeceğimiz yerleri (Hacc amellerini) göster (öğret), tevbemizi kabul et. Çünkü tevbeleri en çok kabul eden ve (mü'minleri) hakkıyla esirgeyen ancak Sensin Sen**”.

“**Ey Rabb'imiz, onların (müslim olan o soyumuzun) içinden onlara Senin âyetlerini okuyacak, onları (şirkden) iyice temizleyecek bir peygamber gönder. Şübhesiz yegâne gâlib, (sun'unda) tam hıkmnet sâhibi Sensin Sen**”.

²⁰ -Bakara, 128.

nefsin için, hem de diğer insanlar için Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker'de bulun da İslâm'ın yüceltilmesine ve yayılıp yaşanmasına çalış)".

“**Ve** (her işinde) **ancak Rabb'ine sarıl** (tazarru' ve niyâzda bulun. O Azîm, Rahîm, Kerîm olan Rabb'inizin afv ve keremine ilticâ ederek O'ndan muvaffakiyyetler dile ve **i'lâ-i kelimetü'llâh'da** bulun, *-ya'nî, İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni şânına lâyük bir şekilde yüceltip yaymada- gayret göster*”.²¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ.

“**Ey îmân edenler, eğer siz Allâh** (ın dînine) **yardım ederseniz, O da size** (her zaman ve her yerde) **yardım eder ve ayaklarınızı sâbit kılar** (mücâdelenizde ve mucâhedenizde size sebât verir)”.²²

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ

“**Ey îmân edenler, Allâh'ın** (dîninin) **yardımcıları olun.** Nitekim Meryem oğlu Îsâ havârîlerine *-Allâh (yolunda) benim yardımcılarım kim (olacak)?* deyince, havârîler de *-Allâh'ın yardımcıları biziz- demişlerdi...*”.²³

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. ع

“**Müşriklerin hoşuna gitmese de O, dînini** (İslâm dînini) **diğer bütün dinlerden üstün kılmak için peygamberini**

²¹ -İnşirâh, 7-8.

²² -Muhammed, 7.

²³ -Saff, 14.

hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile) ve hakk dîn ile (İslâm dini ile) gönderendir”.²⁴

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ط
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا. ط

“Onu (İslâm dîni), diğer tüm dinlerden üstün kılmak için peygamberini hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile) ve hakk dîn ile (İslâm Dini ile) gönderen O'dur. (Buna) şâhid olarak da Allâh yeter”.²⁵

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ لَا
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ.

“O, Müşrikler hoşlanmasalar da Rasûlünü hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile), hakk dîn ile (İslâm dîni ile) -o dîni (İslâm dîni) diğer dinlere gâlib kılmak için (nesh edib üstün kılmak için)- gönderen O'dur”.²⁶

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ
إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ط وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَنبِيئًا.

“Hakikat, biz onlara: -Kendinizi öldürün, yâhud yurdlarınızdan çıkın- diye yazsaydık, içlerinden birazı müstesnâ olmak üzere, bunu yapmazlardı. Onlar öğüt verildikleri şey'leri hakkıyla yapmış olsalardı bu, kendileri için elbet daha hayırlı, hem de (imânlarını) sağlamca kökleştirmiş olurdu”.²⁷

²⁴ -Saff, 9.

²⁵ -Fetih, 28.

²⁶ -Tevbe, 33.

²⁷ -Nisâ', 66.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Kendisi ile
Allâh'a şirk koşulan şey'ler de,
Allâh'a yaklaşmak için duâ edip
“vesîle” ararlar mı?

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا.

“Onların taptıkları (yalvarıp durdukları) **bu varlıklar** (melekler de), **Rabb'lerine -hangisi (hangimiz) daha yakın olacak diye-** vesîle ararlar, **O'nun rahmetini umarlar ve O'nun azâbından korkarlar. Çünkü Rabb'inin azâbı çok korkunçdur**”.²⁸

Ya'nî, “**Onların taptıkları** (ma'budlar), (kâfirlerin, müşriklerin ma'bûd kabul ederek yalvarıp durdukları bir takım varlıklar);

“*Uzeyr, Allâh'ın oğlu'dur, Allâh'ın eli bağlıdır, Allâh fakir biz zenginiz*” diyen Yahûdî'lerin Cenâb-ı Hakk'a evlât ve ortak koştukları **Uzeyr aleyhi's-selâm**;

“*Mesih, Allâh'ın oğlu'dur, O, için üçüncüsüdür*” diyen Hristiyân'ların Allâhü Teâlâ'ya evlât ve ortak koştukları **İsâ aleyhi's-selâm**;

“*Melekler, Allâh'ın kızları'dır, Putlar, O'nun ortaklarıdır*” diyen Müşrik'lerin Cenâb-ı Hakk'a evlât ve ortak koştukları **Melekler**;

Rabb'lerinin azâbından korkarlar ve O'nun afvini, mağfiretini, rahmetini niyâz ederler ki bunların hepsi de Allâhü Teâlâ'nın kulları olup onlar da diğer kullar gibi Allâh'a

²⁸ -İsrâ', 57.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

ibâdet ederek O'na yaklaştırmaya, O'nun rahmetini ve rızâsını kazanmaya çalışırlar) **da -hangimiz Rabb'imize daha yakın (olacağız) diye-** (bi'z-zât) **vesîle arayıp dururlar. O'nun rahmetini umarlar, O'nun azâbından korkarlar.** (Onlar da diğer kullar gibi azâb-ı ilâhî'yi düşünerek titreyip dururlar). **Çünkü Rabb'inin azâbı korkuncudur.** (Bunun için Melekler de, peygamberler de Rabb'lerinin azâbından korkarlar, onun ne müthiş bir azâb-ı ilâhî olduğunu bilirler de titrer dururlar.

Ey müşrikler, ey kâfirler, hakîkat böyle olduğu halde, nasıl oluyor da sizler, onlara ma'bûdiyyet ve tanrılık payesi verebiliyorsunuz veyâ **sizin gibi** bir takım kimselerin fikir ve tavsiyelerine uyup da onların yolundan gidebiliyorsunuz?)”²⁹

Halbuki Allâhü Teâlâ, **Müttakî** kulları için bir hidâyet rehberi olan **Kur'ân-ı Kerîm**'inde şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ.

“Şübhesiz, şirk, çok büyük bir zulümdür”.³⁰

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا.

“Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş (ortak) tutmayın”.³¹

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh'a şirk (ortak) koştırmaksızın îmân etmez”.³²

إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ج وَ مَنْ

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

²⁹ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân,C.3.ss.1212. Mehmed Vehbi.

³⁰ -Lukmân, 13.

³¹ - Nisâ', 36

³² -Yûsuf, 106.

“Muhakkak ki Allâhü Teâlâ, kendisine şirk (ortak, eş) koşulmasını aslâ mağfiret etmez (bağışlamaz). Bundan başkasını (şirkden başka olan günahları), dilediği kimseler için (kendisinde hayır görüp hidâyet verdiği kimseler için) mağfiret eder (bağışlar). Kim Allâh'a şirk koşarsa, muhakkak ki o, çok büyük bir günah ile iftirâ' etmiş olur”.³³

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ط
وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ .
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ط وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ .

“Allâh'dan başka veliler (dostlar, dayanaklar, putlar, kurtarıcılar) edinenlerin sıfatı, kendine bir yuva yapan örümcek misâli gibidir. Halbuki bilmiş olsalar, (bir sinek avlayacak kadar faydası olan) evlerin en çürüğü, her halde örümcek yuvasıdır”.

“Halbuki Allâh, kendinden başka neye tapıyorlarsa (neye değer veriyorlarsa) şübhesiz ki biliyor. O mutlak gâlib, tam hüküm ve hikmet sâhibidir”.

“Hem bu misaller yok mu?, Biz onları insanlar için îrâd ediyoruz (söylüyoruz). Bununla berâber onlara, âlim olanlardan başkasının aklı ermez”.³⁴

وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ ۖ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ .

“Eğer siz kendiniz gibi bir insana (tâğutlara) boyun eğecek olursanız, (onun emir ve nehiyelerine uyar ve onun

³³ -Nisâ' Sûresi, âyet 48.

³⁴ -Ankebût, 41-42-43.

dediklerini yaparsanız) **and olsun ki, bu takdirde siz mutlakâ hüsrâna düşersiniz**, (zarar ve ziyana düşmüş olursunuz)”³⁵

إِتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ط قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ .

“Rabb’inizden size indirilen (Kur’ân-ı Kerîm) e uyun. **Ondan başka (larını) velî’ler (edinib de onlar) a uymayın**, (Onların peşinden gitmeyin). **Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz?”**³⁶

فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ .

“Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikr’e (Kur’ân’ı bilen Ehl-i sünnet ve’l-cemâat âlimlerine, mü’min’lere) **sorun**”³⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ. إِنْ يَتَّقِفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ط

³⁵ -Mü’minûn 34

Tâgût: Allâh’a karşı isyankâr olup kahr ile, cebr ile veyâ rızâ ile kutsallaştırılıp ma’bûd edinilen insan veyâ şeytan veyâ put gibi her hangi bir şey’dir.

İnsanları her hangi bir şekilde, Allâh yolundan men’ eden kimselere veyâ İblis’e de **tâgût** denir.

Şu âyet-i kerîme ve benzerleri, bunun açık bir delilidir:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ج فَمَنْ يَكْفُرْ بِطَاغُوتٍ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ق لَا انْفِصَامَ لَهَا ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ .

“Dinde zorlama yoktur. **Hakîkat** (şudur ki), **îmân ve küfür, ap-açık meydana çıkmıştır**, (gözler önüne serilmiştir). **Artık kim Tâgût’u** (Şeytan’ı -ve insanları Allâh’ın dîni’nden uzaklaştırmaya ve İslâm Dîni’ni bozup içinden çıkılmaz bir hâle getirmeye çalışan **Deccâl’leri-**) **tanımayıp da Allâh’a îmân ederse o, muhakkak ki kopması (mümkün) olmayan en sağlam kulpa** (Kur’ân’a ve İslâm’a) **yapışmıştır. Allâh** (her şey’i) **hakkiyle işitici ve (her şey’i) kemâliyle bilicidir**”. Bakara 256.

³⁶ -Ra’d Süresi, âyet 3.

³⁷ -Enbiyâ’ Süresi, âyet 7.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Ey îmân edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız (olanlar) ı dostlar edinmeyin, (âdetlerini benimseyip tuzaklarına düşmeyin)”.
“Eğer onlar size bir tırnak tuttururlarsa, (sizi ele geçirir size istediklerini yaptırırlarsa, sahte dostlukları size bir fayda vermeyip) **hepinizin düşmanları olacaklar ve ellerini, dillerini kötülükle size uzatacaklardır.** (Zâten) onlar (ah bir dîninizden dönüp) **kâfir** olsanız (diye) **temenni edip durmaktadırlar**”.³⁸

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ. ٣

“**Âyetlerimizi yalan sayanları biz bilmeyecekleri nokta (lar) dan yavaş yavaş helâke yaklaştırırız**”.³⁹

فَدَرَبْنَا وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهِذَا الْحَدِيثِ ط سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ. لا. وأُمْلِي
هَمْ ط إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ.

"**Artık bu sözü** (Allâh'ın kelâmı olan Kur'ân'ı) **yalan sayanları bana bırak. Biz onları, kendilerinin bilmeyecekleri bir cihetden, derece derece azâba yaklaşıdırıyoruz**".

"**Ben onlara** (rahmetimin bir eseri olarak küfür ve şirkden dönüp bize yönelsinler, kesbî îmânı kazansınlar diye) **mühlet veriyorum. Şübhe yok ki benim fendim sağlamdır** (güç yetirilemez, def edilemez bir şekilde çetindir)"⁴⁰

³⁸ -Mümtehine, 1-2.

³⁹ -A'râf, 182.

Allâhü Teâlâ, böyle kimselerin ni'metlerini bir **istidrâc** kabilinden artırdıkça, bunu bir lûtf-i ilâhî sanarak şımardıkça şımarırlar. Bu ni'metlere şükr edecekleri yerde, bu şımarmalarına ve ma'siyetlerine devam ettikçe de azâbları artıkça artar.

Hokkabazların, sihirbazların ma'rifetlerini, san'atlarını ve hünelerini göstermeleri ise, bir **isdidrâc** değildir.

⁴⁰ -Kalem, 44-45.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.

“Ey îmân edenler, eğer Allâh’dan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü (hakk ile bâtili, güzel ile çirkini, İslâmî olan ile İslâmî olmayanı) ayırd edecek bir anlayış (bir ma’rifet ve bir nûr) verir, suçlarınızı örter ve sizi mağfiret eder. Allâh, büyük lûtuף ve ihsân sâhibidir”.⁴¹

Vesîle yapıyorum zannı ile
zamânımızdaki
sirk şekilleri

İslâm ve Müslümân **düşmanlarının**, bi'l-hâssa olanca güçleri ve imkânları ile yanlış ve yanıltıcı telkinler yapmaya çalışan **misyoner**’lerin, “*Hiçbir Müslümanı dîninden döndüremeyiz, İslâm Dîni’ni de ortadan kaldıramayız. Fakat İslâm’ın usûl ve metotlarını kullanarak İslâm’ı bozup mensuplarını fitne, fesat, bid’ât, tefrîka gibi yollara sevk ederek onların birlik ve berâberliklerini bozup perişan edebiliriz*” diyerek Allâhü Teâlâ’nın **İlâhî kâunları yerine**, insanları şirke, küfre, fitne ve fesâda götüren Batının Lâiklik, Demokrasî, Özgürlük, Sınırsız Hoşgörü terânelerine İslâmî bir kılıf giydirip *-İslâm Dîni’ne aykırı değildir-* siloganı ile dînî yönden câhil kalmış zavallı Müslümanlar arasında dolaşarak,

Kesbî îmân: Ahd-i misâk’daki **fitri** (aslî) îmânı ile dünyaya gelen bir insanın îmânını, mükellef olduktan sonra kendi hür irâdesi ile yenileyip yeniden îmân ederek Kesbî îmân’a çevirmesi hâlidir.

⁴¹ -Enfâl, 29

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

-bir demet gülün, (âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf'lerin), etrâfına ustalıkla yerleştirilmiş- şirk, küfür, nifak, fesâd, tefrika ve terör çiçeklerinin zehirlerini, *-lâiklik, demokrasi, özgürlük, moda ve sınırsız bir hoşgörü nâmı altında-* akıtan yayınlarını, Müslümân'ların ellerinde dolaştığını gördüğümüz gibi; bunlardan birisinin Amerika'da, (**Chesapeake University of Theology: Chesapeake İlâhiyat Üniversitesi**) ismi altında kurulmuş olan mel'un bir kuruluşun, **Virginia Amerikan Dil Merkezi**'nin, İslâmî bir kılıf ile dil öğretiyoruz maskesi altındaki çalışmalarının ve *-bir demet gülün (âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf'lerin) etrâfına ustalıkla yerleştirilmiş zehirli çiçekler gibi-* zehir akıtan yayınlarının Müslümanların ellerinde dolaştığını üzüler ve esefle gördüğümüzü söyleyebiliriz.

Ayrıca, **“Bu Müslümân'ları kendi hâline bırakırsanız birlik ve berâberliklerini koruyup bu memleketde Şeriat i'lân ederler”** korkusu ile, **Tefvhîd Dîni**'nin esâslarını bozup Müslümân'ların birlik ve berâberliğini bozmaya ma'tûf **bir takım sahte cemâat, tarikat, ekol, demokrasi, lâiklik ve özgürlük** nâmı altında çalışmalar yaparak *-kiliselerde, papazların günah çıkartıp cennetlik yaptıkları Hristiyanlar gibi-* Müslümân'ları yanlış yollara sevk eden **mürşid, şeyh, hoca, önder ve lider** nâmı altındaki kimselerin etrâflarında topladıkları *-Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarından uzak kalmış-* câhil Müslümân'lara, *-ba'zı menfaatler sağlayarak-*, şeytânî bir ustalıkla anlatıp tatbik ettirdikleri yanlış inanç ve telkinleri de, esefle görüp şâhid oluyoruz.

Çünkü son derece aç ve susuz kalan bir insanın eline geçirdiği her hangi bir şey'i, zararlı veyâ zararsız olduğunu düşünmeden yiyebileceği veyâ içebileceği nasıl şübhe

götürmez bir gerçek ise, **yaratılışın bir gereği olarak** her insanın da dînî ihtiyaçlarını, doğru veyâ yanlış olarak tatmin etmek cihetine gideceği husûsu da şübhe götürmez bir hakîkatdir.

(1963-1964) ders yılı baharında, Kayseri İmam-Hatip Okulu Müdürü iken, o zamânın Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Korgeneral Râfet Ülgenalp, vermiş olduğu “*Yeşil tehlike, kızıl tehlike*” adlı bir konferansın sonunda, Müdür odasına gelince, dînî konuların artık konuşulmaması gerektiğini söyleyen genç bir kaymakama bir hayli nasihat etdikden sonra şöyle diyordu:

“Genç genç, senin aklın ermiyor. Eğer bu Müslümân’ları kendi hâline bırakırsanız birlik ve berâberliklerini te’min ederek bu memleketde şerîati tatbik ederler. Bunun önüne geçmek için önce din adamlarını me’mûr yaparak dilediğiniz gibi yöneteceksiniz. Sonra da muhtelif isimler altında bölerek birlik ve berâberliklerini bozup birlikde hareket etmelerini önleyeceksiniz”.

Evet, bu gibi çalışmalar kısa bir zamanda meyvelerini vermiş, bir takım uydurma tarikat ve vakıf nâmı altında bir çok cemâatler, ekoller ve guruplaşmalar meydana gelmiş, Müslümân’ların birlik ve berâberlik içinde hareket etmeleri önlenmiş, Ehl-i sünnet ve’l-cemâat esâslarına uymayan fikir, inanç ve fetvâlar neticesinde, İslâm Dîni esâslarının bir çok konuları büyük zararlar görmüş, İslâm Dîni’ni bozup Müslüman’ları helâk edip perişan etmek isteyen İslâm ve Müslümân düşmanlarının ekmeğine yağ sürmüş ve işlerini kolaylaştırmıştır. Ne yazık ki teşhis yanlış olduğundan neticesi acı ve tehlikeli olmuş, koskoca bir millet, bu günkü ihtilâf ve tefrikanın içine düşerek ne yapacağını ve nasıl

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

hareket edeceğini bilemez bir hâle gelmiştir ki şu âyet-i kerîme'ler, bunun en açık bir delilidir:

وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ج

“Fitne katilden beterdir”.⁴²

وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ط

“Fitne katilden daha büyüktür”.⁴³

İslâm ve Müslümân düşmanı Sava Paşa'nın çalışmaları

İslâm Dîni'ni en iyi bir şekilde tetkik ettikten sonra Müslüman'ları helâk edip perişan etmek için müslümânlara kabûl ettirilmek istenen Avrupa kânunlarını ve bunların İslâm'a ve Müslüman'lara bir zarar vermeyeceği konusunu, “Biz bir Hristiyanız. Fakat öyle bir Hristiyan ki bütün insanları seven ve herkese karşı âdil olmak isteyen bir Hristiyan. İşte bu prensipidir ki bir Hristiyan olarak Hazreti Muhammed'in kânununu tetkik ediyoruz” şeklindeki

⁴² -Bakara, 191.

Fitne : İmtihân, sınav ve sınama ma'nâsına geldiği gibi, bir adamı veyâ bir topluluğu azdırmak, doğru yoldan saptırmak, dâhilî ihtilâl, ayrılık, karışıklık, küfr, azgınlık, sapıklık, günah işlemek, riisvaylık, belâ', azâb, çirkin olan bir şey'i beğenip kalbin ona meyl ve muhabbet etmesi, ma'nâlarına da gelir.

İmâm Birgivi Hazretleri de, Tarîkât-ı Muhammediyye adlı eserinde, fitneyi şu şekilde ta'rif ve tavsîf eder:

“Fitne, insanları, meşrû' bir fâide olmaksızın, ızdırâba, ihtilâle, ihtilâfa, mihnet ve belâ'ya düşürmekdir ki kalbe ârız olan âfetlerdendir”.

Kurân-ı Hâkîm ve Meâl-ı Kerîm, C.1.ss.52. Hasan Basri Çantay.

⁴³ -11-Bakara, 217.

şeytânî ve siyâsî bir üslûp ile kabul ettirmeye çalışan İslâm ve Müslüman düşmanı koyu Hristiyan Rûm asıllı *-Tanzîmat mahsulü-* Osmanlı paşası **Sava Paşa**'nın şu mel'ûn sözleri ve emelleri de, bunun en açık bir delilidir:

*“Gâyemiz, Türkiye’de yüksek tahsil işlerini idâre edenlere, İslâm Hukûku tadrîsâtının, yalnız kifâyetsiz bulunduğunu değil, aynı zamanda zararlı olduğunu da ihsas etmek (anlatmak) dır. İslâm Hukûku ma’bedinin kapısını açacak olan anahtar, **Hukûk Nazariyâtı**’dır, (Fıkah Usûlü’dür)”.*

“Bir Müslümân, ne kadar i’tikâd’ı zayıf olursa olsun, din değiştirmedığı takdirde, hiç bir hâdisenin sıhate mukârin olup olmamasına (doğru olup olmadığına) o hâdis, İslâmî’leştirilmedikden (İslâmî bir kılıf giydirilmedikden) sonra inanmaz”.

*“Bütün hükümlerin ve istenilen şey’lerin, İslâmî’leştirilmek sûretiyle dînî temellere istinad etdirilmesi ve bunun neticesi olarak da bu hakikatlerin kabûlü değil aynı zamanda riâyet olunması mecbûriyeti altına sokulması da, Muhammedî Kânûn’daki menbaların (kaynakların) çokluğu dolayısıyla güç bir mes’ele değildir”.*⁴⁴

*“Gerek İslâm kitlesindeki **mukâvemeti** kırmak, gerekse bu mukâvemetin vücûde gelmesini **önlemek** için, kabûlü tavsiye edilen husûsların, hiç bir vechile Muhammedî Hukûk’a muhâlefet arz etmediğini isbât etmek lâzımdır. Bu da İslâm Hukûku’nu bilenler için, kolay denilecek kadar imkân dâhilinde bulunan bir keyfiyettir”.*

⁴⁴ -İslâm Hukûku Nazariyâtı Hakkında Bir Etüd, C.1.ss.13-15. Sava Paşa. (1892 târihli Fransızca aslından Türkçe’ye çeviren, Bahâ Arıkan). Diyanet İşleri Reisliği Yayınları. Sayı 43. Yeni Matbaa. Ankara. 1955.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“Böyle bir hâlin en amelî ve basit ilâcî, müslümânlara kabûl etdirilmek istenilen **Avrupa kânunlarının İslâmî'leştirilmesinden ibâre**rtir”.⁴⁵

Mürşid râbitası **bir şirk midir?**

Ellerinde, Kur'ân-ı kerîm'den ve hadîs-i şerîf'lerden bir delilleri olmadığı halde, sözde, **Allâh dostu!** olarak belirlenen **kâmil bir mürşidin** kalbine bağlanıp ondaki nuru, feyz ve muhabbeti çekip almak için yapılan aşağıdaki **Mürşid râbitası** da, bu şekildeki çalışmaların en açık bir şeklidir ki *-Neûzû bi'llâh-* her cümlesi gizli ve açık bir şirk şekli ile doludur: Çünkü, Allâhü Teâlâ ile kul arasına üçüncü bir şahsın girmesi, aslâ câiz değildir. **Azamet ve heybet ise**, ancak ve ancak

⁴⁵ -Aynı eser, C.2.ss.6. Sava Paşa.

Sava Paşa, *-kendi ifâdesine göre-* Rum asıllı koyu bir Hristiyan'dır. Küçük yaştan i'tibâren İslâm İlimleri'ni öğrenmeye başlamış, en büyük ilim adamlarından İslâm'ın bütün özelliklerini öğrenmiş, buna rağmen kendisine hidâyet nasîb olmamıştır.

“**Biz bir Hristiyanız. Fakat öyle bir Hristiyan ki bütün insanları seven ve herkese karşı âdil olmak isteyen bir Hristiyan. İşte bu prensipler ki bir Hristiyan olarak Hazreti Muhammed'in kânununu tetkik ediyoruz.**” (Aynı eser, C.1.ss.13).

Gibi davranışları ile nüfûzunu artırmış, İkinci Abdü'l-Hamîd zamânında bir çok önemli görevlerde bulunmuş, Osmanlı umûmî vâlisi, Hâriciye ve Nâfia nâzırı (*bakantı*) olmuş, daha sonra da İstanbul'dan ayrılıp Paris'e giderek son yıllarını orada geçirmiş, “*İslâm Hukûku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd*” adlı iki ciltlik eserini orada yazmış ve (1892) de Fransızca olarak neşr etmiştir.

Eser, uzun yıllar sonra, Temyiz Mahkemesi reislerinden Bahâ Arıkan tarafından Türkçe'ye terceme edilerek (1955) yılında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bastırılmış ve ba'zı hatâlar, kitabın sonundaki bir cetvelde gösterilmiştir.

Bu kitâbda *-Osmanlı Devlet başkanına, aile reisine, itâat esâsıdır-* gibi birlik ve berâberliğin temeli olan mühim konuların dile getirilmesi ve Osmanlı düşmanlarının dikkâtine sunulması, kanaatimizce, Osmanlı devlet otoritesinin yıkılmasında büyük rol oynamıştır.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Allâhü Teâlâ'ya mahsûsdur ki şu ve benzeri âyet-i kerîme'ler,
bunun açık bir delilidir:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh'a şirk (ortak) koşmaksızın îmân etmez”.⁴⁶

Böyle kimseler, bir taraftan Allâh'a, Peygamber'e ve Kur'ân'a îmân ettiklerini söylerler; diğer taraftan da,

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ط
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ط

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki Allâh'a karşı ortaklar, denk'ler, nazîr'ler ve emsâl'ler tutarlar da onları Allâh sever gibi severler. (Allâh'a olan sevgileri gibi muhabbet beslerler. Onların emirlerine, nehiyelerine, arzûlarına itâat ederler. Böyle yapmak sûretiyle de Allâh'a şirk, ortak koşarlar. Allâh'a karşı yapılacak şey'leri onlara yaparlar. Allâh'ın rızâsını düşünmeden onların rızâsını kazanmaya çalışırlar. Hattâ Allâh'a isyân olan şey'lerde bile onlara itâat ederler). **Halbuki îmân edenlerin Allâh'a karşı olan sevgi (ve itâat) leri ise, her şey'den ziyâdedir”.**⁴⁷

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulduğu üzere, Allâh'dan başka velîler, dostlar, kurtarıcılar ve hâmililer arayıp onun peşinden giderler ki *“Böyle müşrikâne bir haldeki îmân, ilâhî kabûle mukârin bir îmân olmaz”.*⁴⁸

Bunun için böyle kimselerin hâli, ancak bir sinek avlayıp ondan istifâde edebilecek kadar çürük bir eve tutunmuş olan

⁴⁶ -Yûsûf, 106.

⁴⁷ -Bakara Sûresi, âyet 165.

Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsir, C.1.ss.572. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

⁴⁸ -Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçe Meâl-i Âlîsi ve Tefsiri,C.3,ss.1615. Ömer N.Bilmen.

örümceğin hâli gibidir ki aşağıdaki âyet-i kerime'de, böyle kimseler hakkında, “**Âlihe:** ilâh'lar” denilmeyib de “**Evliyâ:** velî'ler” denilmesi hem açık bir şirk'i, hem de gizli bir şirk'i ifâde eder:

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ط
وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ

“**Allâh'dan başka velîler** (dostlar, dayanaklar, putlar, önderler, liderler, mürşidler) **edinenlerin sıfatı**, (bir sinek avlamak için) **kendine bir yuva yapan örümcek misâli gibidir. Halbu ki bilmiş olsalar, evlerin en çürüğü her halde örümcek yuvasıdır**”.⁴⁹

“Mürşid râbitası yapmak”

“*Kabirdeki sorgu meleklerinin suallerine, Allâh'ın yardımı ve bu rahmetin kula özel bir tecellisi olan **Sâdât**'ın (seyyid'lerin, ulu'ların) himmeti ile cevâb vermek için bir **mürşid-i kâmile** intisap etmelidir” diyerek **ölüm râbitası** yapıldıktan sonra,*

“*Ölüm râbitası ile kalb, dünyâ muhabbetinden arındırılır. İçindeki boş düşünceler, kötü duygular atılır, kalp temizlenir ve rahatlar. Bundan sonra sıra, bu boş kalbi Allâh'ın muhabbetiyle doldurmaya ve tatlandırmaya gelir. Bu da kalbi, yeryüzünde ilâhî muhabbetin ve feyzin taşıyıcısı olan **Allâh'ın dostu kâmil mürşidin** kalbine bağlayıp oradaki nuru, feyiz ve muhabbeti çekmekle mümkün olur”.*

⁴⁹ -Ankebût, 41.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“Mürşid-i kâmil yeryüzünde ilâhî nurun dağıtım merkezidir. Mürşidin kalbindeki bu nura yönelip, kalbi ona bağlamaya “Râbîta” denir. Râbîta, mürşidin kalıbına değil onun kalbindeki ilâhî nura bağlanmak ve onun kalbindeki Allâh sevgisini yudumlamaktır”.

“Bu râbîta şöyle yapılır: Mürid âdâb üzere oturur. Mürşidini gayet **azametli ve heybetli** bir şekilde karşısında yüksek bir makamda oturmuş olarak hayal eder. Mürşidinin şeklini gözünün önüne getirerek hayalinde canlandırır ve ondaki **nurdan** nasiplenmeye çalışır. Bütün gönlü ve hayal gücü ile ona yönelir. **Mürşidinin iki kaşı arasından çıkan bembeyaz, şeffaf, süt rengindeki bir nurun ve feyzin** ağzına veya doğrudan kalbine aktığını, daha sonra bu nurun ve feyzin bütün vücudunu kapladığını düşünür. Böylece kalbindeki günah ve zulmet yaralarının onunla **tedavi** olduğunu ve içindeki mânevî kirlerin temizlenerek başının üzerinden bir **duman şeklinde** çıktığını hayal eder. Bu şekilde yaklaşık 15 dakika devam eder”.

“Sonra 25 defa **“estağfirullah”** diyerek gözünü açar, kalkar ve yatağına gider, yüzü kibleye gelecek şekilde sağ tarafına yatar”.

“Âdâbı yapmak üzere abdest almaya başlanıldığı andan itibaren şabah güneş doğuncaya kadar yeme, içme ve konuşma yasaktır. Söz konusu fiiller dünya ameli olduğu için yasaklanmıştır. Bu gece yapılan âdâb dünya işlerinden uzak, katışıksız, sırf Allâh için olmalıdır”.⁵⁰

⁵⁰ -15.asırda Hatm-i Hâcegân ve tevbe âdâbı. (Pozitif dağıtım).

Böyle bir râbitanın **şirk olduğunun diğer delilleri**

Aşağıdaki âyet-i kerîme'ler ve benzerleri, bu şekildeki şeytânî ve bâtil çalışmaların ve neticesinin, insanı şirke götürün şübhe götürmez açık birer delilidir:

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ. وَإِنَّهُمْ
لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ. حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا
أَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بِئْسَ الْقَرِينُ الَّذِي فَتَنَكُمْ وَإِنَّكُمْ لَهُ كَاذِبُونَ. وَإِنَّكُمْ
لَظَالِمُونَ. وَإِنَّكُمْ لَفِي عَذَابٍ مُّشْتَرِكُونَ.

“Kim o Rahmân olan Allâh'ın zikr'inden, (O'nun Habîbi ve Rasûlü Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem* vâsıtası ile yaşatıp tebliğ etdirdiği Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre kulluk etmekden)⁵¹ yüz çevirirse, biz de ona şeytan'ı musallat ederiz. O da onun ayrılmaz bir arkadaşı olur”.

سَتَفَرِّقُ أُمَّتِي عَلَىٰ ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً قَالُوا مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الَّذِينَ - 51
هُمْ عَلَىٰ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي.

“Benim ümmetim, yakında yetmişüç fırkaya ayrılacaktır. Bunların hepsi Cehennem'dedir. Ancak birisi müstesnâdır. -O bir fırka kimlerdir? Yâ Rasûle'llâh (denilince)-. Onlar, benim ve ashâbımın bulunduğumuz i'tikad üzere bulunurlar, benim ve ashâbımın gittiği yoldan gidenlerdir”.

Usûl-i Fıkıh Dersleri, ss.84. Büyük Haydar Efendi.

Akâid-i Hayriyye Tercemesi, ss.9. Mehmed Vehbi.

“Bu Hadîs-i şerîfi, Hâkim, Müstedrek'inde rivâtet etmiştir”. S.B.M.Tecrîd-i Sarîh Tercemesi.C.11.ss.64-65. Kâmil Miras.

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ.

“Ümmetinden dâimâ hakk üzere gâlib ve zâhir, muhâliflerinden kendilerine zarar gelmez bir tâife (kıyâmete kadar) hiç eksik olmayacaktır”

S.B.M. Tegrîd-i Sarîh Tercemesi, C.1.ss.78. Ahmed Naim.

Hadîs-i şerîf'leri, bunun en açık birer delilidir.

“Bu (şeytan’lar) da onları yoldan çıkarırlar. Onlar da kendilerinin hidâyet’e erdirilmiş olduklarını (doğru yolda olduklarını) sanırlar”.

“En sonunda (onların bu arkadaşlıkları) bize geldiği zamâna (kıyâmet günü’ne) kadar sürer. (Yanılmış olduklarını anlayınca da) keşki senin ile benim aramda gün doğusu ile gün batısı kadar uzaklık olsaydı (da sen bana arkadaş olmasaydın). Sen ne kötü bir arkadaş imişsin, derler”.

“(Bu temennîsiz ve pişmanlığınız) bu gün size aslâ bir fâide vermez. Çünkü hepiniz zulm etdiniz (zulmü berâber yaptınız). Muhakkak hepiniz de azâb’da (cehennem’de) berâbersiniz”.⁵²

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ جِ إِتَّخَذَتْ بَيْتًا ط
وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ أ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ.

“Allâh’dan başka velîler (dostlar, dayanaklar, putlar, önderler, liderler, mürşidler) edinenlerin sıfatı, (bir sinek avlamak için) kendine bir yuva yapan örümcek misâli gibidir. Halbu ki bilmiş olsalar, evlerin en çürüğü her halde örümcek yuvasıdır”.⁵³

Bu âyet-i kerîmede **“Âlihe: ilâh’lar”** denilmeyib de **“Evliyâ’: velî’ler”** denilmesi hem açık bir şirk’i, hem de gizli bir şirk’i belirtmektedir. Bunun için böyle kimselerin hâli, ancak bir sinek avlayıp ondan istifâde edebilecek kadar çürük bir eve tutunmuş olan örümceğin hâli gibidir.

⁵² -Zuhrûf, 36-37-38-39.

⁵³ -Ankebût, 41.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

ط
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ط
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ط

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki Allâh’a karşı ortaklar, denk’ler, nazîr’ler ve emsâl’ler tutarlar da onları Allâh sever gibi severler. (Allâh’a olan sevgileri gibi muhabbet beslerler. Onların emirlerine, nehiyelerine, arzûlarına itâat ederler. Böyle yapmak sûretiyle de Allâh’a şirk, ortak koşarlar. Allâh’a karşı yapılacak şey’leri onlara yaparlar. Allâh’ın rızâsını düşünmeden onların rızâsını kazanmaya çalışırlar. Hattâ Allâh’a isyân olan şey’lerde bile onlara itâat ederler). Halbuki îmân edenlerin Allâh’a karşı olan sevgi (ve itâat) leri ise, her şey’den ziyâdedir”.⁵⁴

Âyet-i kerîmesi de, Allâh’dan başka velîler, dostlar, liderler, kurtarıcılar, mürşidler ve hâmîler arayanların perîşan hallerini ve îmân edip Allâh’dan başkalarına gönül vermeyen mü’min’lerin güzel hallerini, en güzel bir şekilde beyân edip açıklamaktadır.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh’a şirk (ortak) koşmaksızın îmân etmez”.⁵⁵

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Kendiniz bilib dururken, hakk’ı bâtil’a karıştırıp da gerçeği gizlemeyin”.⁵⁶

⁵⁴ -Bakara Sûresi, âyet 165.

Hak Dini Kur’ân Dili Türkçe Tefsir, C.1.ss.572. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

⁵⁵ -Yûsuf, 106.

⁵⁶ -Bakara Sûresi, âyet 42.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ط
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ لا .

“Siz, kendilerine ap-açık delîl’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler, (toplum düzenini bozanlar) gibi olmayın, İşte onlar (ın hâli) : En büyük azâb onlarıdır”.⁵⁷

وَلَعِنَ أَطْعَمَ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ.

“Eğer siz kendiniz gibi bir insana boyun eğecek olursanız, (onun emir ve nehiyelerine uyar ve onun dediklerini yaparsanız) and olsun ki, bu takdirde siz mutlakâ hüsrâna düşersiniz, (zarar ve ziyana düşmüş olursunuz)”.⁵⁸

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ط قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ .

“Rabb’inizden size indirilen (Kur’ân-ı Kerîm) e uyun. Ondan başka (larımı) velî’ler (edinib de onlar) a uymayın (onların peşinden gitmeyin). Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz?”.⁵⁹

فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

“Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikr’e (Kur’ân’ı bilen Ehl-i sünnet ve’l-cemâat âlimlerine, mü’min’lere) sorun”.⁶⁰

✱

✱ ✱

⁵⁷ -Âl-i İmrân Sûresi, âyet 105.

⁵⁸ -Mü’minûn 34

⁵⁹ -Ra’d Sûresi, âyet 3.

⁶⁰ -Enbiyâ’ Sûresi, âyet 7.

Eski Diyanet İşleri Başkanı
Ahmed Hamdi Akseki'nin
Tarikat hakkındaki sözleri

Yeri gelmişken Eski Diyanet İşleri Başkanı **Ahmed Hamdi Akseki** merhûmun "*İslâm Dini*" adlı kitâbındaki şu tesbitlerini de zikr etmek yerinde bir davranış olur.

"Zamânımızda tasavvuf ve sofîyye tarîkatı, câhillerin ve menfaat-perestlerin elinde şöhret yapmak, para kazanmak, halkı kendisine taptırmak için bir vâsıtadan başka bir şey' değildir. İslâm'ın esâslarından haberi olmayan bir sürü kara câhiller, türlü namlar ile kendilerine **şeyh, mürşid** süsü vermekte, bir çok temiz ve saf Müslümân'ları yoldan çıkarmakta, işlerinden güçlerinden alıkoymaktadırlar. Bunlar, kendilerine ilhâm vâki' olduğundan, Peygamber ile görüşüp her şey'i ondan aldıklarından bahs ederler. Cehâletlerini örtmek ve kendilerini büyük göstermek için de Kur'ân'ın bâtunî ma'nâsından dem vururlar. -*Şerîat ve Kur'ân'ın zâhir ma'n'ası avam içindir, biz onlarla bağlı değiliz*- diyecek kadar ileri giderler. Halbuki bunlar ne şerîati bilirler, ne tarîkatı, ne de hakîkatı. Bu gibiler hakkında Sofîyye'nin ve tarîkat erbâbının en büyüklerinden olan **Seyyid Ahmed Er-Rufâî Hazretleri**'nin şu kıymetli sözlerini nakl etmeden geçemeyeceğim".⁶¹

⁶¹ -Burada zikr edilen ve (1118-1182) yılları arasında yaşamış hakîki bir fıkıh, hadis, tefsir alimi olduğu gibi, hakîki bir mutasavvıf ve velî olan ve Hazreti Huseyn *radiye'llâhü anh'*in evlâtlarından bulunan **Seyyid Ahmed Er-Rufâî Hazretleri**'ni, Yirminci asrın ışığında Müslümanlığı tefsir eden ve zamanımızın ihtiyaç ve hayat şartları içinde alacağı şekilleri ta'yîn etmeye çalışan, inkılapçı, reformcu **Kenan Rifâî** ile karıştırmamak lâzımdır.

Seyyid Ahmed Er-Rufâî Hazretleri'nin **Tarikat hakkındaki sözleri**

Diyorlar ki:

“*Tarîkat, şerîatin aynı, şerîat de tarîkatın aynıdır. İkisinin arasında olan fark lâfzîdir, sözdendir. Maddeten ve mânen netîce birdir. Şerîat'ın kabûl etmeyip redd ettiği her şey, zındıklıktır. Bilip bilmeyen bir takım kimse dâimâ Ebû Yezîd-i Bistâmî böyle dedi. Hâris-i Muhâsibî şöyle dedi. Hallâc-ı Mansûr bu sözlerde bulundu, diyorlar. Bu nasıl sözdür? Böyle lâkırdılardan önce (İmâm Şâfî, İmâm Mâlik, İmâm Ahmed, İmâm Ebû Hanîfe) ne dedi, bir kerre ona bakmalısınız. Kulluk muâmelelerini, kulluk işlerini bunların dedikleri ile ölçüp tashih etmelisiniz, işlerinizi onunla ayarlamalısınız. Ondan sonra da fazla sözlerle tefekkür edebilirsiniz, (ya'nî bunların sözleri yemekden sonra meyve yemek kabîlindedir. Evvelâ karnını doyur da sonra da fazla olarak meyve ye). Ebû Hâris'in ve Ebû Yezîd'in sözleri ile bir şey' artıp eksilmez. Lâkin Ebû Hanîfe'nin, Şâfî'nin, İmâm Mâlik'in ve Ahmed'in sözleri ta' kib edilecek tariklerin en güzeli, tutulacak mesleklerin Allâh'a en yakın olanıdır. İlim ve amel ile, şerîatin direklerini iyice kuvvetlendirdikten sonra ilim ve amelin sedleri cihetine himmetinizi yükseltiniz”.*⁶²

⁶² -El-Bürhânü'l-Müeyyed, 1322 de Mısır'da basılmıştır. (Seyyid Ahmed Er-Rufâî).

(1118-1182) yılları arasında yaşayan ve hakîkî bir fıkıh, hadis, tefsir alimi olduğu gibi, hakîkî bir mutasavvıf ve velî olan ve Hazreti Huseyn *radiye'llâhü anh'*in evlâtlarından bulunan **Seyyid Ahmed Er-Rufâî Hazretleri**, 1160 târihinde Medîne-i Münevver'e gelip Ravza-i Muhammediyye'yi ziyâret ettiği zaman, “*Uzakta iken ruhümü gönderirdim ki huzurunda yer öperdi. Şimdi cismim ve ruhümla elini öpmek için huzurundayım*” diyerek yanık bir lisanla “**Es-selâmü aleyke yâ ceddî**” diye selâm verince, Ravza-ı Mutahhara'dan “**Ve aleyke's-selâm yâ veledî**” cevâbı verilerek uzatılan sağ eli öpmüştür ki orada bulunan elli binden fazla insanın şâhid

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

En güzel imtisâl numûnesi **Rasûlü'llâh aleyhi'selâm'dır**

Allâhü Teâlâ'nın Habîbi ve Rasûlü Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'den daha iyi bir mürşid olmayacağı için hakkında şöyle buyurulmuştur:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. ط

"And olsun ki Allâh'ın Rasûlü (Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm) da sizin için, Allâh'ı ve âhiret gününü ummakda olanlar ve Allâh'ı çok zikir edenler için güzel bir (imtisâl) numûne (si) vardır".⁶³

Âyet-i kerîme'sinde belirtildiği üzere, İslâm'ın bütün hakîkatlerini her vesîle ile en güzel bir şekilde ifâde buyuran Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, âhirete irtihallerinden bir kaç gün önce hasta hâlinde son def'a Mescid-i Saâdet'e çıkarak okumuş olduğu son hutbesinin sonunda da şu hakîkatleri dile getirip ifâde buyurmuşlardır ki **dünyevî ve uhrevî mutluluğu kazanmak isteyen** her akl-ı selim sâhibi Müslümân için eşsiz bir rehber, güzel bir örnek ve en doğru bir yoldur:

"Ey insanlar, helâl ve harâmı sakın bana atf etmeyiniz. Ben ancak Allâh'ın, Kitâb'da helâl etdiğini helâl, harâm kıldığını da harâm kıldım".

olduğu, bu suretle de tevâtür derecesini bulan ve evliyâların kerâmetleri hakkındaki rivâyetlerin en sahihi olan bu kıssayı, Hacı Zihni Efendi, "**Tuhfetü'r-Râğıb**" adlı eserinde yazmıştır.

Büyük İnsanlar, (Üçbin Türk ve İslâm Müellifi). Abdu'llâh Develioğlu,ss.45.

⁶³ -Ahzâb, 21.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“Ey Rasûlü'llâh'ın kızı Fâtıma, ey Rasûlü'llâh'ın halası Safiyye, sizi ukbâ'da kurtaracak bir şey' yapınız, yoksa ben sizi kurtaramam”.

“Ey Ashâb'im ve ey cemâat, ben haberimi aldım, Allâh'a gidiyorum. Dîninizi, emânetinizi ve sizi Allâh'a ismarladık. Sizlere selâmetler dilerim. Allâh'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun”.⁶⁴

Hakîkî velîlik mertebesi

Yukarıda zikri geçen **Ahmed Er-Rufâi Hazretleri** gibi, Ehl-i sünnet ve'l-cemâat yolundan ayrılmadan, gizli ve açık bir şirk yoluna sapmadan, ilim ve amelin sedd'leri cihetine himmetini yükselten, ilim ve amelin gediklerini aşarak yüksek derecelere ulaşan hakîkî **Mürşid**'lerin ulaşmış olduğu **velîlik** mertebesi, **Evliyâ'-i kirâm**'ın kazanmış olduğu yüksek derecelerden bir derecedir ki bunlar, *-yukarıdaki âyet-i kerîme'de belirtildiği üzere-* Hâtemü'l-Enbiyâ' Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in yolundan gidip O'nu rehber edinen hakîkî ma'nâda **Müttakî** ve **Muhlâs** kullardır. Allâhü Teâlâ onlardan râzı olsun ve şefâatlerine nâil eylesin. Âmîn.

Merhûm ve mağfûr Hasan Basri Çantay, *Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm* adlı meâl kitâbında, aşağıdaki Nisâ' Sûresi'nin (135) nci âyet-i kerîme'sinin meâlini verirken, **Evliyâ'-i kirâm**'ın kerâmîti hakkında, aşağıdaki şekilde,

⁶⁴ -Hâtemü'l-Enbiyâ Hazreti Muhammed ve Hayatı, ss.386. Ali Himmet Berki ve Osman Keskioglu.

Hazreti Muhammed a.s.'in Hayatı, Eşsiz Ahlâk ve Fazîletleri,ss.677. C. Karakılıç.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

güzel bir kıssa anlatmaktadır ki konumuzun doğru bir şekilde anlaşılmasına yardımcı olur kanaatindeyiz.⁶⁵

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ سِوَا مَا فَعَلُوا وَعَلَىٰ مَا فَعَلُوا هُمْ يَعْلَمُونَ.

“(Onlar) **çirkin bir günâh** işledikleri, yâhud **nefislerine zulm** ettikleri vakit Allâh’ı hatırlayarak hemen günahlarının afv ve mağfiret edilmesini isteyenlerdir. Günahları Allâh’dan başka kim afv ve mağfiret edebilir? Bir de onlar işledikleri (günah) üzerinde, bilib dururlarken **ısrâr** etmeyenlerdir”.⁶⁶

“Ahmed bin El-Mübârek diyor ki: Ben bu âyet-i kerîme ile,

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا.

“Kim bir **kötülük** yapar, yâhud **nefsine zulm** eder de sonra Allâh’dan mağfiret dilerse o, Allâh’ı **Ğafûr** ve **Rahîm** bulur”.⁶⁷

âyet-i kerîme’sinin ma’nâsını, ümmî mürşidim **Abdü’l-Azîz Ed-Debbâğ** Hazretlerine sordum. Dedim ki: Birinci âyet’de zikr olunan (**Fâhişeten**: فَاحِشَةً) ile ikinci âyet’deki (**Sûen**: سُوءًا) kelimeleri, (**nefse zulm**) etmeye de şamildir. Böyle iken (Ev: ؤ) yâhud) la ayrıca **nefse zulüm**’den bahs edilmesi neden? Müşârun ileyh bir lâhza sükûtdan sonra şöyle cevâb verdi”:

⁶⁵ -Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.104-105.Hasan Basri Çantay.

⁶⁶ -Âl-i İmrân, 135.

⁶⁷ -Nisâ’, 110.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“-Efendim **Muhammed bin Abdü'l-Kerîm El-Basrî**, size diyor ki, dedi, bu âyet'in nüzulü sebebi câhiliyyet devrinde Arab'ların âdet edindikleri bir haldir. O zaman Arab'lar zâlim hakkında mücâdele ederler, onu bilerek müdafaaya yeltenirlerdi. Meselâ içlerinden biri hırsızlık etmiş, kendileri de bunu biliyorlar. Tutarlar o adamı hırsızlık vasfından ve cürmünden kurtarmak için bâtil nâmına mücâdele ederlerdi. İşte (**fâhişe**), bu çirkin günâhı işleyen; **nefsine zulm** eden de, onu yalan şâhidlikle, bâtil sözlerle himâye eyleyendir”.

Böyle bir tefsiri dinleyen “**Ahmed bin El-Mübârek** diyor ki: Bu tefsir beni hayretlere düşürdü. Bu, ikinci âyet'in siyakına da çok uygundur. Çünkü Cenâb-ı Hakk, Kur'ân-ı Kerîm'inde,

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ حَوَّانًا
أَثِيمًا ج

“Nefislerine hâinlik etmiş kimselerden yana mücâdele etme. Çünkü Allâh, hâinlikde ileri gitmiş günahkârları sevmez”.⁶⁸

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا.

“İşte siz öyle kimselersiniz ki dünyâ hayâtı uğrunda onlardan yana mücadeleye atılmışsınızdır. Ya kıyâmet günü onlar hesabına Allâh'la kim savaşacak? Yâhud onlara kim vekîl olacak?”.⁶⁹

buyurmuşdur”.

⁶⁸ -Nisâ', 107.

⁶⁹ -Nisâ', 109.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“Biz bu bahse daldığımız zaman **Fas** kapılarından biri olan **Bâbü'l-hadîd**'in hâricinde idik. mürşîdimin beyan buyurduğu **Muhammed bin abdü'l-kerîm** hazretleri ise **Basra**'da idi. bizim sözümüzü işitmiş, murâdımızı anlamış, bize oradan cevâb vermiştir. Allâh, evliyâ' -i kirâm'dan râzı olsun”.⁷⁰

İşte bu şekildeki hakîkî velîlerin halleri, konumuzun en açık bir delilidir.

Kezâ, İnan'lılar ile yapılan bir muhârebe esnâsında, Emîru'l-mü'minîn ikinci Halife Hazreti Ömer *radiye'llâhü anh*, Medine-i Münevvere'deki Mescid-i Nebî'de, bir Cum'a günü hutbe okurken bir taraftan İslâm askerlerinin İran askerleri ile muhârebe ettiğini seyr ediyor, diğer taraftan da hutbesini okuyordu. Bu sırada İran askerlerinin İslâm askerlerini arkadan çevirmeye başladığını görünce kumandan olan Sâre *radiye'llâhü anh*'a “ياسارية الجبل :**Yâ Sâre, dağı tut**” emrini vermesi ve Sâre *radiye'llâhü anh*'ın da bu emri alarak ona göre hareket etmesi ve muhârebeyi kazanması da, Allâhü Teâlâ'nın **velî** kullarından sâdir olan hallerdendir.

Biz bu gün bu hallere benzer halleri, Allâhü Teâlâ'nın sonsuz kudretinin tecellisi, lütfu ve ihsânı sâyesinde bir takım elektronik âletler aracılığı ile yapıyor ve görüyoruz ki aradaki fark, ancak bu kadardır. Acebâ, Allâhü Teâlâ'nın bu sonsuz kudretinin tecellisini, lütuf ve ihsânını, sayısız ni'metlerini düşünüp ibret alarak O'na lâayık Müttakî ve Muhlâs kullardan olmak için, ğafletten uyanarak ve Sırât-i Müstekîm'e

⁷⁰ -El-ibrîz. Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.104-105.Hasan Basri Çantay.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

yönelerek, halifelik vasfına namzet biz insanların kulluk görevini hakkıyla yapması gerekmez mi?

Allâhü Teâlâ'nın velî kullarından
sâdır olan ba'zı kerâmet şekilleri

Yukarıda zikri geçen ve gerçek bir velî olan **Emîru'l-Mü'minîn Hazreti Ömer radiye'llâhü anh** ve **Muhammed bin abdü'l-kerîm kaddese'llâhü sırrahu** gibi, **Evliyâü'llâh**'dan sâdır olan kerâmet şekilleri çok ise de, en önemlilerinden ba'zıları şunlar olarak belirtilmiştir:

- 1-Kabir hallerini bilmek ve ölülerin ruhları ile konuşmak.
- 2-Taşların, ağaçların ve hayvanların tesbîhlerini işitmek ve onlar ile konuşmak.
- 3-Hayvan topluluklarını emrine itâat ettirip ağaçları meyvelendirmek.
- 4-Ölüleri diriltmek ve dirileri öldürmek.
- 5-Lâtif bir cisim gibi gizlenmiş ölü cesetlere dalıp girmek.
- 6-Sular üzerinde yürümek ve havâlarda uçmak.
- 7-Uzak mesâfeleri kısaltmak, yakın mesâfeleri genişletip uzak etmek.
- 8-Çok zamanları kısaltmak, az zamanları genişletmek.
- 9-Varlıkların aslını değiştirip kimyâ ilmine çevirmek.
- 10-Delilik hâlini gidermek ve sebebini yok ederek sıhhatli hâle getirmek.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

11-Allâh ındinde duâsı kabul olmak ve insanlar karşısında te'sirli konuşma yapmak.

12-Şiir söylemek ve hakikatin sırlarını haber vermek.

13-Nefret eden kalbleri bir araya getirip te'lîf etmek ve düşmanlığı muhabbete tebdil etmek.

14-Yemek ve içmeyi bırakmak, nice aylar ve yıllar yeyip içmemek, sıcak ve soğuktan zarar görmemek.

15-Yağmur ve kar yağdırmak.

16-Rüzgârları estirip rüzgârları def' etmek, sıcaklık ve soğukluk meydana getirmek.

17-Az bir taâm ile çok askeri doyurmak ve ğaybdan yemek çıkarmaya muktedir olmak.

18-Düşman askerlerini kahr edip ğalebe etmek.

19-Ateşde yanmamak ve helâk sebeblerinden müteessir olmamak.

20-Ğaybi bilmek, görmek ve kalblerdeki sırları bilmek.

21-Bir anda birkaç yerde görünmek ve insanların gözlerinden gizlenmek.

22-Bir anda insanlara yardım etmek, uzaktaki konuşmaları işitmek ve uzaktakilere söz işittirmek. (**Muhammed bin abdü'l-kerîm** *kaddese'llâhü sırrahu* gibi).

23-Çekingen nefislere ve göğüsdeki kalblere sâhib olarak terbiye ve islâh etmek.

24-Âlem-i mülke ve melekûta hukm edip tasarruf etmek.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

25-Ğâibde olan sâlikleri hıfz edip koruyarak ısyandan uzaklaştırıp ibâdete yaklaştırmak, sevk etmek ve sâlikleri rûhâniyyet ve cismâniyyetlerinde tedbir ve terbiye edip Hakk'a îsâl eylemek.

Kerâmet ile istidrâc **arasındaki fark**

Peygamberler için **Mu'eize**; ibâdet ve tâati ile Allâh'a yaklaşan velîler için **Kerâmet**, hakk ve gerçektir.

Bu bakımdan kerâmet ile istidrâc, birbirine karıştırmamak lâzımdır. Çünkü **kerâmet**, Allâhü Teâlâ'nın sevip râzı olduğu **Müttakî** ve **Muhlâs** kullarının elinde meydana gelen olağanüstü ba'zı hallerdir ki böyle kimseler, bu haldeki sırlarını, öyle kolay kolay teşhîr etmezler ve hiçbir kimseye söylemezler. Teşhîr edip söyledikleri zaman da dünyâ hayâtına vedâ ederler ki bu hâl, onların hakîkî bir velî olup sahte bir velî olmadığına delâlet eder. Onların bu hâli, ancak, tesâdüfî olarak ba'zı kimseler tarafından görülüp bilinebilir.

Meselâ, kırâet ilmi imâmılarından **İmâm Ebû Amr**'ın arkadaşı olan **Abdü'l-Vâris rahmetü'llâhi aleyh**'in, **İmâm Ebû Amr** hakkındaki şu sözleri, böyle bir hâle güzel bir örnektir:

“Ebû Amr ile hacc yaptım. Bir gün harap, çorak ve susuz bir yerde konakladık. Orada cümlemize susuzluktan izdirab hâsıl oldu. Ebû Amr, gizlice benden ayrıldı. Kendisini -bir saat kadar- orada bekledim, gelmedi. Acebâ nerede kaldı diye her tarafı aramaya başladım. Bu sırada hiçbir şey'e benzemeyen bir şeyme (soğuk su) ve bir çay gördüm. Bu sırada beni gören

Ebû Amr, -Yâ Abde'l-Vâris, benim bu hâlimi gizli tut. Kimseye söyleme- dedi. Ben de -Ebû Amr vefât edinceye kadar- bu hâli, kimseye söylememeye yemîn ettim” der.⁷¹

İstidrac ise, fâsık veyâ kâfir olduğu belli olan bir şahsın isteğe uygun olarak yapıp gösterdiği bir takım hârikalar, olağanüstü hâdiselerdir ki Allâhü Teâlâ böyle bir imkânı belli bir zaman için o kimseye verir. O da her şey'i kendinden bilerek azdıkça azar, şımardıkça şımarır. Bu suretle de bunları, kendisine verilmiş bir lûtf-i ilâhî sanır ve yaptığı her şey'i kendisinden bilip Tanrılık iddiâsına bile kalkışır.

Âhir zamanda çıkacak olan Deccâllerin en şerlisi hakkında ifâde buyurulan şu hadîs-i şerîf, bunun açık bir delilidir:

يَأْتِي الدَّجَالَ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَ الْمَدِينَةِ فَيَنْزِلُ بِبَعْضِ
السَّبَاحِ الَّتِي بِالْمَدِينَةِ فَيُخْرِجُ إِلَيْهِ يَوْمَئِذٍ رَجُلٌ هُوَ خَيْرُ النَّاسِ أَوْ مِنْ
خَيْرِ النَّاسِ فَيَقُولُ ...

"Deccâl, (Medîne'ye de) gelecektir. Fakat Medîne kapısından içeri girmek ona haram kılınmıştır. Yalnız Medîne etrafındaki ba'zı çorak, çakıllı arâziye inecektir. O gün Medîne halkının en hayırlı bir sîmâsı, yâhud insanların hayırlı sîmâlarından birisi (veyâ Hızır aleyhi's-selâm) Deccâl'e karşı çıkar.⁷²

⁷¹ -Mevdüâtü'l-Ulûm, C.1.ss.474-476. Taşköprülü Zâde Ahmed Efendi.

Büyük Tecvid ilmi,ss.192. A.Celâleddin Karakılıç.

⁷²-Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm, âhirete irtihallerinden kısa bir müddet önce, bir Hadîs-i şerîf'lerinde şöyle buyurmuşdur:

"Bu geceyi görüyorsunuz ya, işte bu geceden itibaren yüz sene başında (bu gün) yer yüzünde olanlardan hiç bir kimse kalmayacaktır".

Hızır aleyhi's-selâm'ın vefât etmiş olduğu gürüşünde olanlar, bu hadîs-i şerîf ile amel ederler. Bu görüşe muhâlif olup Hızır aleyhi's-selâm'ın vefât etmediği görüşünde

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

-Şehâdet ederim ki muhakkak sen, Rasûlü'llâh salla'llâhü aleyhi ve sellem'in bize haber verdiği Deccâl'sin, der. Bunun üzerine Deccâl, başındaki erbâb-ı şekâvete (alçak kimselere):

-Şimdi ben bu adamı öldürür, sonra diriltirsem benim (ulâhiyyet: tanrılık) iddiamda şübhe eder misiniz? diye sorar.

Eşkiyâ gürûhu da:

-Hayır, şübhe etmeyiz, derler. Deccâl de, (o hayırlı kimseyi veyâ Hızır aleyhi's-selâm'ı) hemen öldürür, sonra da diriltir. Dirilen o şahıs (veyâ Hızır aleyhi's-selâm) da,

-Va'llâhi benim, senin Deccâl olduğun hakkındaki şimdiki kanâatim, bundan evvelki îmânımdan daha kuvvetlidir, der. Bu def'a Deccâl maiyyetine:

-Bu adamı öldürünüz, der. Fakat bundan sonra Deccâl (ne Hızır aleyhi's-selâm'ı), (ne de başkalarını) öldürmeye muktedir olamaz".⁷³

İşte, Deccâl'in, bu adamı, taraftarlarının huzûrunda öldürüp diriltmesi, onun şekâvet (eşkiyâlık ve haydutluk) alâmetlerinden biri olup belli bir zaman için bir ibtilâ' (bir

olan Cumhûr-i ulemâ' ise, bu hadîs-i şerîf'in, Îsâ aleyhi's-selâm'a, Hızır aleyhi's-selâm'a, Meleklerle ve İblîs'e şumûlü yoktur, derler.

(yer yüzünde olanlar) dan maksad ise, Ümmet-i Muhammed'dir ki bunların bir kısmı Ümmet-i icâbet olan mü'minler, diğer bir kısmı da Ümmet-i da'vet olan kâfirler ve müşriklerdir ki o zamandaki müslümanlar ile kâfirler ve müşrikler, buna dâhildir. Hakikaten yüz sene sonra bunlardan hiç bir kimse kalmamıştır.

S.B.M.Tecrîd-i Sarîh Tercemesi.C.2.ss.113. (96 nolu h.ş.) ve

C.3.ss.540. (356 nolu h.ş.). Ahmed Naim.

⁷³ -S.B.M.Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C.6.ss.242. (893 nolu h.ş.). Kâmil Miras.

Buna benzer bir hadîs-i şerîf de, Riyâzû's-Sâlihîn, C.3.ss.327. de (1847) numaralı hadîs-i şerîf'dir ki oraya da bakılması tavsiye olunur. Bu hadîs-i şerîf'in sonunda, Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm şöyle buyurmuştur:

"İşte bu Mü'min, Rabbül-âlemîn nezdinde halkın en büyük bir şehididir. (Yalancı bir zâlime karşı hakkı söylemekden çekinmemiştir)".

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

imtihân) olarak ondan sâdır olmasıdır ki böyle bir hâl, onun azâbını artırmaktan başka bir netîce doğurmaz.

Diğer bir ifâde ile **İstidrâc**, küfür, şirk ve nifâk sâhibi olan insanların, Allâhü Teâlâ'nın verdiği sağlık, mal, mülk, makam ve benzeri gibi ni'metlere nankörlük ederek bunları kendi kâbiliyetlerinden ve sâhib oldukları ilimden bilib büyükenerek adım adım günaha daha fazla yaklaşmaları hâlidir ki şu âyet-ikerîme'ler ve hadîs-i şerîf'ler bunun açık bir ifâdesidir:

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ. ٧٤

“Âyetlerimizi yalan sayanları biz bilmeyecekleri nokta (lar) dan yavaş yavaş helâke yaklaştırırız”.⁷⁴

فَدَرَبْنِي وَمَنْ يُكذِّبْ بِهِذَا الْحَدِيثِ ط سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ. لا وَأَمْلِي لَهُمْ ط إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ.

"Artık bu sözü (Allâh'ın kelâmı olan Kur'ân'ı) yalan sayanları bana bırak. Biz onları, kendilerinin bilmeyecekleri bir cihetden, derece derece azâba yaklaşıdırıyoruz".

"Ben onlara (rahmetimin bir eseri olarak küfür ve şirkden dönüp bize yönelinler, kesbî îmânı kazansınlar diye) mühlet veriyorum. Şübhe yok ki benim fendim sağlamdır (güç yetirilemez, def edilemez bir şekilde çetindir)".⁷⁵

Sakin kâfir olanlar kendilerine mühlet verdiğimiz haklarında hayırlı sanmasınlar. Onlara mühlet vermemiz

⁷⁴ -A'râf, 182.

⁷⁵ -Kalem, 44-45.

Kesbî îmân: Ahd-i mîsâk'daki **fitri** (aslî) îmânı ile dünyaya gelen bir insanın îmânını, mükellef olduktan sonra kendi hür irâdesi ile yenileyip yeniden îmân ederek Kesbî îmân'a çevirmesi hâlidir.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

(eğer bize yönelip kesbî îmâna dönmezlerse) **günahlarını artırmak içindir. Onlar için kendilerini hor ve hakir kılıcı bir azâb vardır**".⁷⁶

İşte, bu âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurulan hâle, "**İstidrâc**" denir ki bir kul, günâhını tazeledikçe, Cenâb-ı Hakk'ın onun sıhhatini, ikbâlini, devlet ve nimetini artırması, onun şükürünü, tevbesini, istiğfârını unutturması, bu sûretle de onu gazâb ve azâbına derece derece yaklaştırması ve en sonunda da ansızın onu yakalaması, demektir.

Ukbe bin Âmir *radiye'llâhü anh*'dan rivâyet edilen bir Hadîs-i şerîf'de de şöyle buyurulmuştur:

"Kulun, ma'siyetlerinde devam ve isrâr etmesine rağmen, Allâh'ın ona dünyâdan ne arzû ederse verdiğini görürsen bu, ancak ondan (Cenâb-ı Hakk'dan) bir istidrâc'dır".⁷⁷

Başka bir hadîs-i şerîf'de de şöyle buyurulmuştur:

"Ma'siyet içinde yüzen bir kula, Hakk Teâlâ'nun, ona sevdiği ve hoşlandığı şey'leri vermekde olduğunu gördüğünüz zaman şaşmayın! Çünkü bu, ona hakîkî bir ni'met değil, nîkbete (şiddetli cezâ'ya) sebep olan bir istidrâc'dır".⁷⁸

Bunun için Allâhü Teâlâ, böyle kimselerin ni'metlerini bir **istidrâc** kabilinden artırdıkça, bunu bir lûtf-i ilâhî sanarak şımarıkça şımarırlar. Bu ni'metlere şükr edecekleri yerde, bu şımarmalarına ve ma'siyetlerine devam ettikçe de azâbları artıkça artar.

"Bu bakımdan peygamberler için **mu'cize**, ibâdet ve tâati ile Allâh'a yaklaşan velîler için **kerâmet**, hakk olduğu halde;

⁷⁶ -Fıkh-ı Ekber ve izâhı,ss.69.Diyânet İşleri Reisliği yayınları,1957.

⁷⁷ -Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,C.3.ss.1054. Hasan Basri Çantay

⁷⁸ -Fıkh-ı Ekber ve izâhı,ss.69.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

İblîs, Fir'avn ve Deccâl gibi Allâh düşmanlarının âdet üstü yapmış oldukları şey'ler, bir mu'cize ve kerâmet olmayıp, onları azdıran, felâkete götüren **istidrâc** kabilinden birer başarıdır. Fir'avn ve benzeri kimselerin; sihirbazların, hokkabazların ve bâtil fikirleri ile büyüklük taslayanların büyük bir başarı zannederek yaptıkları kule, mancınık ve benzeri şey'ler, bir kerâmet değil, bir san'at ve hünerdir ki bunlar, ma'rifetlerini bir san'at ve hüner olarak gösterirler. Allâhü Teâlâ ba'zan düşmanlarının da istek ve arzularını yerine getirir ve hâcetlerini bitirir. Böyle bir hâl ise, onlar için bir **istidrâc**, bir **ukubet** (*bir azâb*) dır. Zîrâ, böyle hârîka işleri yapanlar yaptıklarına mağrur olurlar, bu suretle de küfür ve tuğyanlarını artırır ki buların hepsi mümkün ve câizdir".⁷⁹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

“Ey îmân edenler, Allâh'dan korkun,

O'na yaklaşmaya vesîle arayın

ve O'nun yolunda savaşın ki

kurtuluşa edersiniz”.⁸⁰.

⁷⁹ -Fıkh-ı Ekber ve îzâhı, ss.66-68. Diyanet İşleri Reisliği yayınları, 1957.

Hokkabazların, sihirbazların ma'rifetlerini, san'atlarını, hünerlerini göstermeleri, bir **istidrâc** değildir. Bunun için de, Allâh'ın düşmanları arasında sayılmazlar.

⁸⁰ -Mâide, 35.

Kayseri-Talas ilçesinde yaşamış
ba'zı sâlih kullar hakkındaki
rivâyet ve hâtıralar

1944-1945 yıllarının kış gecelerinde, Talas Kîçiköy Mahallesiindeki Ali Sâib Paşa Câmii İmâm-Hatibi merhum Hâfız Hüseyin hoca, yatsı namazından sonra câminin bitişiğindeki odun sobasının ısıttığı büyükçe bir odaya geçer, dâvûdî güzel ve âhenkli sesi ile Yasin ve Tebâreke sûrelerini okur, sevâbı, geçmişlerin ruhlarına bağış yapıldıktan sonra merhûmun etrâfında toplanan cemâat, bir dedi-koduya meydan vermeden ve ğıybet de etmeden sohbet etmeye başlar ve ibretli hâtıralarını anlatırlardı. Ben de, bir lise öğrencisi olarak, bir köşeye çekilir onların güzel sohbetlerini dinlerdim ki bu sohbetlerin ve hâtıraların benim hayâtımda bir çok olumlu yönleri olmuştur:

Bu sohbetler esnâsında anlatılan sâlih kulların ve merhum hoca efendilerin ibretli hâdiselerinden ba'zıları şöyledir:

Halef Hoca

Yağmurların kesildiği, kuraklık baş gösterdiği bir zamanda Talas'ın ilmi ile âmil meşhur hocalarından merhum ve mağfur **Halef Hoca**'ya mürâcaat edilerek Yağmur Duâsı yapması istenilir. O'nun ta'lîmâtı üzerine halk hazırlıklarını yaparak yanlarına çocuklarını, ehlî hayvanlarını ve yavrularını alıp bu günkü Vâli Köşkü'nün arka tarafında bulunan ve Çardak Baş denilen arâzîye çıkılır. Namaz kılınıp duâlar yapıldıktan sonra Halef hoca, “**Ya Rabb, Halef kulun huzûruna geldi, mahcûb etme**” diyerek secdeye varır. Hoca Efendi daha başını secdeden kaldırmadan gök yüzünde bulutlar meydana

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

gelip yağmur damlaları düşmeye ve biraz sonra da yağmur yağmaya başlar ki Hoca Efendi'nin **“Ya Rabb, Halef kulun huzûruna geldi, mahcûb etme”** şeklindeki duâsı, Allâhü Teâlâ'ya yakınlığının bir ifâdesinden başka bir şey' değildir. Bunun için o zamanın gayr-i müslim Ermeni ve Rum'ları bile, onu gördükleri zaman ayağa kalkarak sevgi ve saygılarını gösterdikleri her kes tarafından söylenir. H.1251-M.1939 yılları arasında yaşamıştır. Makâmı Cennet olsun.

Buhârâ'lı hoca

Osmanlı Devleti'nin İslâmî idâresi altındaki Türk'lerin, Rum'ların ve Ermeni'lerin her türlü fitne ve fesâddan uzak bir kardeş gibi yaşadığı zamanlarda halk arasında ileri gelen Ermeni'lerden *-İsmi unutmuş ulduğum-* birisi, rü'yâsında bu günkü Zincidere taraflarından büyük bir atlı sürüsü üzerinde bulunan askerlerin geldiğini, Çardak Başı'na geldikleri zaman Talas'a bakan kumandanlarının **“Dur”** emri verdiğini ve askerlerine **“Buhârâ'lı hoca burasını daire içine almıştır. Talas'a girmemiz mümkün değildir”** diyerek atını Germir tarafına çevirip askerleri ile birlikte Germir taraflarına gittiklerini görür. Aradan bir hafta kadar bir zaman geçtikten sonra Germir'de bir vebâ hastalığı salgını meydana gelir. Böyle bir durum karşısında rü'yâsını hatırlayan o Ermeni, Buhârâ'lı hocayı ziyârete gelir. Biraz sobetten sonra **“Hoca Efendi, sen felan gece felan saatte ne yapıyordun?”** diye sorar. Hoca Efendi de **“Yatıyordum”** cevâbını verirse de bu cevâbdan umduğu cevâbı alamayınca tekrar isrârla sorar. Bunun üzerine Hoca Efendi **“Teheccüd namazı kılarak duâ ediyordum”** cevâbını verince, rü'yâsını anlatır ve **“Hoca Efendi ben Müslümân olacağım, Bana İslâm'ı öğret”** der ve

Müslüman olur ki böyle bir hâdise de, Buhâra'lı Hoca'nın Allâhü Teâlâ'ya olan yakınlığının bir işâretinden başka bir şey' değildir. Talas Cemil Baba mezarlığında bulunan mezar taşında, şöyle yazılıdır: **“Ulemâ'-i müderrisîn-i kirâm'dan El-Hâcc Ya'kûb Efendi Buhârî, Ö.H.1293”**. Makâmı Cennet olsun.

Çoban Şaban'ın ağabeyisi

Kiçiköy Mahallesinde mahalle komşularımız arasında Çoban Şaban diye bilinen, koyunlarını güderek geçimini te'min eden birisi vardı. Ben bu komşumuz ile, 1949 yılında lise son sınıfa geçtiğim senenin Temmuz ve Ağustos aylarında bu günkü Erciyes Üniversitesi Rektörlük binasının güney-doğusundaki Taşlı Başı Tepesi'ndeki elecik ve eleciğin üzerindeki ağaç dallarından yapılmış gölgelikde, tarlamızdaki bostanımızı ve diğer komşuların bostanlarını beklerken sık sık görüşürdüm. Çünkü bostanlardan biri de Çoban Şaban'ın idi.

Çoban Şaban'ın bir ağabeyisi varmış. Ben onu bilmem. O da kendi koyunlarını güderek geçimini te'min edermiş. Bu Çoban, her gün sabah namazında en az altı Km. mesâfede bulunan Kayseri'deki Hunat Câmii'ne gider, o zaman oranın İmâm-Hatibi olan ve Karabey'in Hâfız Mehmed Karakılıç, Hasbekli Hâfız Mü'min Akan, Kurşunlu Câmîii imâm-Hatibi Hâfız Hasan gibi kurrâ'lık ehliyetine sâhip bir çok hâfız yetiştiren kurrâ'dan Hâfız Mahmûd Efendi Hoca'nın arkasında, sırtındaki abası ile durup namaz kılarmış. Onun bu hâlini gören cemâatden ba'zıları **“Hocam, bu çoban her gün senin arkanda abası ile durup namaz kılıyor. Bir gün namazı ona ver bakalım, ne yapacak”** demişler. Hoca Efendi de bir sabah namazı kıldırırken bir miktar zamm-ı sûre

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

okuduktan sonra geri çekilip onu imamlığa sürmüş, o da Hoca Efendi'nin bıraktığı yerden zamm-ı sûreyi okuyarak namazı kıldırıp bitirmiş. Bunun üzerine cemâat, "**Hocanın bıraktığı yerden başladı, Hocanın bıraktığı yerden başladı**" diyerek Çoban Şaban'ın ağabeyisine olan sevgi ve saygıları artmışdır ki böyle bir hâdise de, Allâhü Teâlâ'ya hakkıyla kulluk yapmaya çalışan sâlih kulların güzel hallerini ifâde etmekden başka bir şey' değildir. Hepsinin makamları Cennet olsun.

✽

Cemil Ağa (Cemil Baba)

Talas'ın Harman Mahallasi'nde anne-annemin komşusu olan Cemil Ağa, annesi, oğlan kardeşi Rifat ve kız kardeşi İkbâl, anne-annemin ifâdesine göre, çerçilik yapmakla geçinen zengin bir aileye mensubdur. Her nedense fakir düşünce bir ara ayakkabı boyacılığı yapardı. Kız kardeşi İkbâl ölünce onun hakkında "Acebâ ölümü? Dirimi? Ne yer, ne içer?" gibi bir takım şey'ler söylerdi. Ara sıra bize de gelirdi. Bir kış günü annesi ile birlikte bize gelmiş, tandırın etrâfında oturuyorduk. Bu sırada Cemil Ağa konuşurken göklerdeki yıldızlardan, onların hallerinden bahsediyor, annesi de "Konuşma" diye kendisini uyararak çeketini çekiyordu. Ben, lise son sınıfta Asronomi derslerindeki ba'zı bilgileri öğrenmeye başladığım zaman, Cemil Ağa'nın konuşmalarının rast gele bir konuşma olmadığını anlamaya başladım. Kış günlerinde bize geldiklerinde tandır veya iskemle etrâfında otururlar, hiçbir şey yeyip içmezler ve her nedense tuvalet ihtiyâcı da duymazlardı. Aradan zaman geçince annesi de vefât edince kendisi yalnız kaldı. Erkek kardeşi Rifat, evli ve çoluk çocuk sâhibi olduğu için ayrı bir evde idi.

Bu halde kendi hayâtını yaşarken muhtelif yerlerde gezer, sevdiği kimselere misâfir olur, Allâhü Teâlâ'yı çok anar, hoşlandığı insanlara boncuk verir, hoşlanmadığı insanlara da “Cehennem zebânisi” diyerek yüz vermezdi. Zekî ve hâfızası kuvvetli bir insandı. Fakat giyim-kuşam hallerine çok ehemmiyet vermez, omuzundaki torbası ile gezer, para veren olursa onu alıp yeğenine verirdi. Kendisine mahsus ba'zı özel halleri vardı.

Karaman Ortaokulu'nda okuduğum yıllarda Talas'a geldiğim zaman Karaman'daki Ak Tekke Mescidi'nden sorar, câmi içinin sol tarafında bulunan mezarları ve yatırları görmüş gibi haber verirdi ki kendisi Karaman'a gelip o mescidi görmemişti.

Bir gün İmâm-Hatip Okulu Meslek Dersleri ve Sümer Lisesi Din Bilgisi öğretmeni olan eşim Sabahat Karakılıç'a Sümer Lisesi öğrencileri “*Hocam siz Talas'da oturuyorsunuz, Cemil Ağa nasıl bir insandır?*” diye sormuşlar, o da “*Kendi hâlinde şöyle şöyle bir insandır*” diyerek müsbet olmayan bir konuşmada bulunmuş. Fakat o günün gecesinde korkutucu bir rü'yâ gören eşim, bir gün sonra okuldan gelirken otobüs durağında Cemil Ağa'ya rast gelince “*Hi... Bu gece seni çok korkuttular değil mi?*” diyince, eşim şaşırarak bir daha Cemil Ağa'nın aleyhinde bulunmadı, onu dâimâ saygı ve sevgi ile karşılardı.

Cemil Ağa'nın evi, Harman Mahallesi câmiinin önündeki meydana bakardı ki Talas Belediyesi o evi onarıp güzel bir hâtıra hâline getirmiştir. Harman meydanının öbür tarafında ve Harman Câmmii'ne çok yakın bir yerde ve Onun evinin tam karşısında da, sanâyinin meşhur Celâl Ustası'nın evi vardı. Celâl usta, edebiyâta meraklı olup güzel şiirler okurdu.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Bana, hayretle dinlediğim bu şiirlerden birkaç tânesini okumuşdu. Maddî durumu da çok iyi idi. Günlerden bir gün, Cemil Ağa'yı gördüğü zaman onun giyim-kuşamını pek sevmediği için aleyhinde ba'zı konuşmalar yapmış, Celâl Usta gece olup yatıp uyuduğu zaman rü'yâsında çok korkutucu ba'zı şey'ler görmüş, sabah olup evinden çıkıp işine giderken Harman Câmii meydanında kendisine karşı gelen Cemil Ağa, "Hı... Bu gece seni çok korkuttular değil mi" diyerek gördüğü rü'yâyı hatırlatınca, Celâl Usta, bir daha Onun aleyhinde hiçbir şey' söylemeyerek saygı ve sevgide bulunmuştur.

1912-1982 yılları arasında Talas'da yaşamış olan Cemil Ağa'ya, bir kısım insanlar Cemil Baba dediklerinden zamanla Cemil Ağa ifâdesi unutulurken Cemil Baba ismi meşhur bir hâle gelmiş ve Talas Belediyesi de onun mezarının bulunduğu Talas Mezarlığına ismini vererek Cemil Baba Mezarlığı ismi şöhrat bulmuştur. Makâmı Cennet olsun.

Derviş Güneş Hoca

Ben ilk okula başladığım zaman ilk Okul birinci sınıfta ilkokul öğretmeni olan merhûm **Derviş Güneş Hoca**, Talas halkının büyük bir kısmının öğretmeni olarak görev yapmasına rağmen, emekli olunca Talas Harman Câmii'nde fahrî imâm-Hatip olarak ölünceye kadar fedâkarca imamlık görevini yapmaya devam etdi.

Karaman Ortaokulu üçüncü sınıfa geçtiğim yaz tatilinde Talas'a gelmişdim. O zaman adı Bahçe sokağı olan bu günkü Erhan caddesindeki bahçemizde misâfir bulunduğum sırada bir Cum'a günü abdest alıp teyzemin benden büyük olan oğlu Ahmed Altındış ile Harman Câmisi'ne gitmiştik. Hoca Efendi

yedi-sekiz kişi ile birlikte çeşme başında oturmuş konuşma yapıyordu. Ben Hocamı görünce güyâ utanıp câmiye girmek istemedim. Teyzem oğlu beni elimden tutup çekmeye başladı ise de ben karşı koyup kaçmak istedim. Bizim bu hâlimizi gören Hoca Efendi, “**Ahmed, bırak onu; zamânı gelince onu câmiden kovsan da çıkmaz**” dedi ve ben de o gün câmiye girip namaz kılmadım. Aradan yıllar geçip ben lise öğrencisi olduğum zamanlarda beş vakit namazımı kılar, Hoca Efendi yaşlı olup minareye çıkıp ezan okuyamadığı için ben ve teyzem oğlu Ahmet o zamanki Türkçe ezanı okur, ona yardım ederdik. Bu arada yine boş kaldıkça da merhum Derviş Güneş hocamdan Eski Türkçe yazı dersi alırdım. Meslek hayatım boyunca Merhûm hocamın, “**Ahmed, bırak onu; zamânı gelince onu câmiden kovsan da çıkmaz**” sözlerini hatırladıkça, merhumun ne kadar ileri görüşlü sâlih bir ilim adamı olduğunu idrâk edip rahmet okuyorum. H.1287-M.1948 yılları arasında yaşamıştır. Makâmı Cennet olsun.

Karabey'in Hâfız

Karabey'in Hâfız diye ma'rûf, kurrâ'dan Hâfız Mehmed Karakılıç, Aşere, Takrib, Arabça, Farsça, Fıkıh, Tefsîr, Hadis ve Aruz vezinleri konularında ilm-i ile âmil sâlih bir ilim ehlidir. Her nedense teklif edilen müftülük görevini kabul edip gitmemiştir. Talas'da Karabey diye ma'rûf Ömer Karabey'in Süleyman, Şih Mehmed ve Ömer isimli oğullarından Ömer'in oğlu olup babamın dedesi olan Süleyman'ın yeğeni ve yüzbaşı Veysel Karakılıç'ın kardeşidir. Sıla-i rahme çok ehemmiyet verir, sık sık akrabalarını ziyâret edip hal ve hatırlarını sorar ve hayır duâda bulunurdu. Va'zlarını, okuduğu mevlid-i şerifleri

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

ve Talas halkının cenâze işlerini ve diğer görevlerini hiç aksatmadan seve seve büyük bir fedâkarlıkla yaptığından, Talas halkının ve civar köylerin sevgi, saygısını kazanmıştır. Dokuz sene Kayseri Hunat câmii'nde müezzinlik yaptığını ve 39 sene de, şimdiki adı Yaman Dede Câmii olan Talas Yeni Câmii'nde imâm-Hatiplik yapmıştır. Ben A.Ü.İlâhiyat Fakültesi'nde talebe iken kendisinden Arapça ve Farsça derslerini okudum. Kur'ân-ı Kerîm kırâetinden de istifâde etdim. Çok güzel bir eğitim ve öğretim metodu vardı. Bir gün elime geçen bir dergideki yazıyı kendisine okuduğum zaman gözlerinin dolup yaş aktığını gördüm. Sebebini sorduğum zaman *“Bu yazı, kıyâmet alâmetlerinden fitne ve fesâd devrinin başladığına bir işârettir”* dedi ki bu gün içinde yaşadığımız şu günkü haller, onun bu sözlerinin ne kadar isâbetli bir görüş olduğunu ifâde ediyor. 1896-1974 yılları arasında yaşamıştır. Makâmı Cennet olsun.

Allâhü Teâlâ'nın Müttakî kulları'ndan
ibretli bir duâ hâtırası

Kayseri Lisesi'nin son sınıfında öğrenci iken, 1950 yılının Nisan ayının güneşli bir gününde, Kayseri Hatiroğlu Câmii'nin karşısında bulunan ve üç oluğundan devamlı su akan o zamanki çeşmede öğle namazı için abdest alıyordum. Abdestimi alıp bitirince seksenini aşmış uzun boylu iri-yarı sakallı bir amcanın abdest almak için beni beklediğini gördüm. Ben işimi bitirince *“Evlât”* dedi. Ben de *“Buyur amca”* deyince *“Biz geldik gidiyoruz ama, Allâh sizin yardımcınız olsun”* duâsında bulundu ve başka bir şey' söylemeden gidip abdestini almaya başladı.

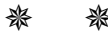
Aradan yıllar geçip bu günlere gelinceye kadar iyi-kötü karşılaştığım bir takım hâdiseler;

içinde bulunduğumuz bu günlereki fitne, fesâd, tefrika, anarşi, şirk ve küfür sâhiblerinin İslâm ve Müslüman düşmanlıkları;

İslâm Dîni'ninin murâd-ı ilâhî'ye ve tebliğât-ı Rasûlü'llâh'a uygun i'tikad, ibâdet, ahlâk ve muâmelât esâslarını iyice kavramadan Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarının dışına çıkıp yenilikçi (*reformcu*) bir anlayışla (*Ben de bu şekilde İslâm'a ve Müslüman'lara hizmet ediyorum zannı ile*) bir takım bid'at ve fesâd şekillerini ihyaya çalışan yenilikçi kimselerin çalışmaları;

kısır, cılız ve yanlış dînî bilgileri ile; Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehiy'lerinden başka fikir, sistem, düzen, kural ve düşünceleri, *kendi ihtiyaçlarına veyâ toplumun ihtiyaçlarına daha iyi cevâb verir, düşüncesi ile*, bir takım kimseleri velî, sâhib, dost, hâmi ve kurtarıcı kabûl edip onları ilâhlaştırarak veyâ bir ma'bûd hâline getirerek veyâ onlara bir üstünlük tanıyarak kiliselerde, papazların günah çıkartıp cennetlik yaptıkları Hristiyanlar gibi, "*Bir mürşide, bir şeyhe intisab etmezsen cennete giremezsin*" inancını yaymaya çalışıp bir takım dünyevî menfaatler elde etmeye çalışan **mürşid**, **şeyh**, **hoca**, **önder** ve **lider** nâmı altındaki çıkarıcı ve düzenbaz kimselerin çalışmaları;

kendi zamânının sıkıntılı anlarını, fitne ve fesâdın çeşitli şekillerini acı-tatlı yaşamış olan bu amcanın ne kadar ileri görüşlü sâlih bir Müslüman olduğunun ap-açık bir delidir. Cenâb-ı Hakk, makâmını cennet eylesin ve derecesini âlî kılsın. Âmin.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

KÜÇÜK BİR YAKARIŞ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.
وَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ.

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

*El-hamdü li'llâh, El-hamdü li'llâh, El-hamdü li'llâhi
Rabb'i'l-âlemîn; ve'l-âkîbetü li'l-müttakîn; ve lâ udvâne illâ
ale'z-zâlimîn.*

*Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ Rasûlinâ Muhammed'in ve
alâ Âlihî vesahbihî't-tayyibîne't-tâhirîn, ve men tebiahüm bi-
ihsânin ilâ yevmi'd-dîn*

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

“Ey Rabb'imiz, bize dünyâda da iyi hal ver, âhiretde de
iyi hal ver ve bizi o ateş (cehennem) azâbından koru”.⁸¹

Yâ Rabb, bizleri, Müttakî'ler için doğru yolun, (mutlu yaşam yollarının), **ta kendisi olan Kur'ân-ı Kerîm'ine hakkıyla inanan; Senin** varlığını, birliğini bilen, Seni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak

⁸¹ -Bakara, 201.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

sana kulluk yapmaya çalışan; **kendilerine ni'metler verdiği** peygamberler, siddîklar, şehîdler ve sâlihler ile berâber olmak için gayret sarf eden; *"Onlar ne iyi arkadaşlardır"*. diye övdüğün ve râzı olduğun Müttakî ve Muhlâs kullarından olmayı arzu eden; Rabb'lerinden (gelen) Hidâyet'in (doğru yolun) tam üzerinde olan, bu suretle de asıl muradlarına kavuşan Müttakî ve Muhlas kullarından eyle.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَدَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. ط

"And olsun ki Allâh'ın Rasûlünde sizin için, Allâh'ı ve âhîret gününü ummakda olanlar ve Allâh'ı çok zikir edenler için güzel bir (imtisâl) numûne (si) vardır".⁸²

Âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurduğun gibi, en güzel bir imtisal numunesi olarak tavsiye buyurduğun Habîb'in ve Rasûl'ün Hazreti Muhammed sallâ'llâhü aleyhi ve sellem'in yolundan ayırma. Sana yakın olmak için O'ndan başkalarını mürşid, önder, lider kabul edip vesîle edinerek gizli ve açık bir şirk içine düşenlerden eyleme. Hâlis İhlâs sâhibi **Hanîf**, **Muhlâs** ve **Müttakî** kullarından eyle.

Geri çekilip sinen; büzülüp büzülüp sinen; sinip sinip aldatan; hakk yoldan döndürüp fenâlîğe sürüklemek için döne döne vesvese vermek âdeti olan; gizli fısıltı ile, gizli sesle, yaldızcı sözlerle vesvese vermek san'atı olan; Senin ismin anılınca kaçan; fırsat bulunca da tekrar musallat olmak âdeti olan; Sana âsî, insanlara merhametsiz olan; o döne, o sinsi, o

⁸² -Ahzâb, 21.

geriletici vesvese kaynağı **cin ve insan** şeytanlarının şerrinden, bizleri koru.

Küfrün, şirkin ve nifâkın her çeşidinden sakınarak **Tevhîd**'in şartlarını noksatsız yerine getirmeye çalışan, bu sûretle de nefsini tezkiye edip tertemiz yapan, korkduklarından emîn, umduklarına nâil olan Mü'min, Muhlâs ve Müttakî kullarından eyle.

Kalblerimizi Senin sevgin ve Senin azâbının korkusu ile doldur. **Kelime-i Tevhîd**'in bütün özelliklerini kalbimize yerleşdir ve ondan başka hiçbir şey'e yer verme. Kalbimizi, dilimizi ve tüm organlarımızı, **zikrinden, Sana kullukdan ve Sana muhabetden**, bir an dahî ğâfil bırakma.

Yâ Rabb, Rasûlün Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* bizlere örnek olmak maksâdı ile Senden neler istemişse bizler de onları Senden istiyoruz, Sen bizlere ihsân eyle. Nelerden de Sana sığınmışsa onlardan da Sana sığınıyoruz, Sen bizleri koru. Sana nasıl hamd-ü senâ' etmişse bizler de aynı şekilde hamd-ü senâ' etmek istiyoruz. Hamdimizi, şükürümüzü, senâ'mızı ilâhî rızâna muvâfık buyur.⁸³

Yâ Rabb, bizleri sırât-i müstekîm'inden ayırma. Hidâyetini üzerimizden eksik etme. Kusurlarımızı, günahlarımızı afv-ü mağfîret edip bizlerden râzı ol. Azâbından, gazâbından Sana sığınır, Senden yine Sana ilticâ' ederiz. Bizleri Sen muhâfaza buyur.

⁸³ -"Geçmiş ve gelecek günâhını Allâh'ın bağışlaması, senin üzerindeki ni'metini tamamlaması ve seni doğru yola iletmesi içindir". Fetih, 2.

Âyet-i kerîme'sine göre, Rasûlüllâh *aleyhi's-selâm*'ın geçmiş ve gelecek günahları afv edilmiş olmasına rağmen, ümmetlerine örnek olmak maksâdı ile yaptığı duâları aklında tutamayan Ashâb-ı Kirâm'dan ba'zıları, "Yâ Rasûle'llâh, yaptığınız bu duâları aklımızda tutamıyoruz" deyince, O da bu şekilde duâ etmelerini tavsiye etmiştir.

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Yâ Rabb, hayat ve memat fitnelerinden, Mesih Deccâl'in fitnesinden, tenbellikden, korkaklıktan, cimrilikden, faydasız ilimden, borçlu olmakdan, câhillerden olmakdan, nefislerimizin şerrinden, senin hoşlanmayacağın şey'lere sâhib bulunmaktan, ölüm ânının korkunç sıkıntılarından, kabir azâbından, kabir fitnelerinden, kimsenin kimseye bir faydası olmayacak mahşer gününün sıkıntılarından Sana sığınırız. Sen bizleri muâfaza buyur.

Yüce ismin anıldığı zaman Senden korkularından tüyleri ürperip diken diken olan, ma'nâsını anlayınca da îmânları ziyadeleşip diken diken olan tüyleri yatışan, bu suretle de kalbleri huzûra kavuşup Senin isminin zikrine ısınan kullarından eyle.

Geceleri namaz kılıb duâ etmek için yanları yataklarından uzaklaşan, korku ve ümîd ile Rabb'lerine duâ eden, kendilerine rızık olarak verdiklerinden hayra sarf eden, bunun neticesi olarak da gözlerin aydın olacağı nice ni'metler vereceğin Müttakî ve Muhlâs kullarından eyle.

Âmîn, âmîn,âmîn. Ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

20-Nisan-2014

20-Cemâziye'l-âhir-1435

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

“*Tarîkat, şerîatin aynı, şerîat de tarîkatin aynıdır.
İkisinin arasında olan fark lâfzîdir, sözdedir.
Maddeten ve mânen netîce birdir.
Şerîat'ın kabûl etmeyip redd ettiği her şey',
zındıklıktır.*

Seyyid Ahmed Er-Rufûî (Kadese'llâhü sırrahû)

وَلَيْنِ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِيَّاكُمْ إِذَا لَخَّاسِرُونَ.

“**Eğer siz kendiniz gibi bir insana (tâğutlara) boyun eğecek olursanız, (onun emir ve nehiyelerine uyar ve onun dediklerini yaparsanız) and olsun ki, bu takdirde siz mutlakâ hüsrâna düşersiniz, (zarar ve ziyana düşmüş olursunuz)**”.⁸⁴

إِتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ط
فَلْيَلَا مَا تَدَّكَّرُونَ .

“**Rabb'inizden size indirilen (Kur'ân-ı Kerîm) e uyun.
Ondan başka (larını) velî'ler (edinib de onlar) a uymayın.
Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz?**”.⁸⁵

فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

“**Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikr'e (Kur'ân'ı bilen Ehl-i sünnet ve'l-cemâat âlimlerine, mü'min'lere) sorun**”.⁸⁶

⁸⁴ -Mü'minûn 34

⁸⁵ -Ra'd Süresi, âyet 3.

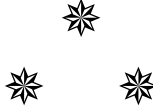
⁸⁶ -Enbiyâ' Süresi, âyet 7.

F İ H R İ S T

Müttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya Yaklaşmak için vesîle ararlar mı?	1
Besmele, Hamdele, Salvele	3
Müttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya Yaklaşmak için vesîle ararlar mı?	5
Vesîle'nin yapılmasını tavsiye eden âyet-i kerîme	10
Kendisi ile Allâh'a şirk koşulan şey'ler de, Allâh'a yaklaşmak için duâ edip " vesîle " ararlar mı?	16
Vesîle yapıyorum zannı ile zamânımızdaki şirk şekilleri	21
İslâm ve Müslümân düşmanı Sava Paşa'nın Çalışmaları	24
Mürşid râbitası bir şirk midir?	26
Mürşid râbitası yapmak	28
Böyle bir râbitanın şirk olduğunun diğer delilleri	30
Eski Diyanet İşleri Başkanı Ahmed Hamdi Akseki'nin Tarikat hakkındaki sözleri	34
Seyyid Ahmed Er-Rufâî Hazretleri'nin Tarikat hakkındaki sözleri	35
En güzel imtisâl numunesi Rasûlü'llâh <i>aleyhi'selâm</i> 'dır	36
Hakîkî velîlik mertebesi	37
Allâhü Teâlâ'nın velî kullarından sâdır olan ba'zı kerâmet şekilleri	41
Kerâmet ile istidrâc arasındaki fark	43
Kayseri-Talas ilçesinde yaşamış ba'zı sâlih kullar hakkındaki rivâyet ve hâtıralar	49

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Halef Hoca	49
Buhârâ'lı hoca	50
Çoban Şaban'ın ağabeyisi	51
Cemil Ağa (Cemil Baba)	52
Derviş Güneş Hoca	54
Karabey'in Hâfız	55
İbretli bir hâtıra	56
Küçük bir yakarış	59
Fihrist	64

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

Muttakî ve Muhlâs kullar da Allâhü Teâlâ'ya yaklaşmak için
vesîle ararlar mı?

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hikmetle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezzehtir kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yarattım”

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلُكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ.

“Eğer siz kendiniz gibi bir insana (tâğutlara) boyun eğecek olursanız, (onun emir ve nehiyelerine uyar ve onun dediklerini yaparsanız) and olsun ki, bu takdirde siz mutlakâ hüsrâna düşersiniz, (zarar ve ziyana düşmüş olursunuz)”

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ط
قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ .

“Rabb’inizden size indirilen (Kur’ân-ı Kerîm) e uyun. Ondan başka (larımı) vefî’ler (edinib de onlar) a uymayın. Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz?”

فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

“Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikr’e (Kur’ân’ı bilen Ehl-i sünnet ve’l-cemâat âlimlerine, mü’min’lere) sorun”

*“Tarîkat, şerîatin aynı, şerîat de tarîkatin aynıdır.
İkisinin arasında olan fark lâfzîdir, sözdedir.
Maddeten ve mânen netîce birdir.
Şerîat’ın kabûl etmeyip redd ettiği her şey’,
zındıklıktır.*

Seyyid Ahmed Er-Rufâi (Kadese’llâhü sırrahû)

A.Celâleddin Karakılıç
0352-437 00 27
0537 422 56 09

Hediyedir
Para ile satılmaz
www.ckarakilic.com